

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 183 (XXVII) — Nr. 601

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 10 august 2015

SUMAR

	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 415 din 28 mai 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1), (2) și (6), art. 2 alin. (1) și (2) și art. 6 din Legea nr. 63/2011 privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ, ale anexelor nr. 2 și nr. 3b din Legea nr. 63/2011, precum și ale Legii nr. 63/2011 în ansamblu	2-5	Decizia nr. 444 din 16 iunie 2015 privind excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 549 ¹ din Codul de procedură penală	10-12
Decizia nr. 426 din 9 iunie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 215 alin. (2) teza a doua din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, art. 249 alin. (1), a sintagmei „ <i>Consiliul local poate acorda scutire de la plata impozitului</i> ” cuprinsă în art. 286 alin. (1)—(3), precum și ale art. 286 alin. (5) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal	5-8	Decizia nr. 452 din 16 iunie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 215 alin. (2) lit. e) din Codul de procedură penală	13-15
Decizia nr. 432 din 9 iunie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 341 alin. (5) și (8) din Codul de procedură penală	8-10	ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
		86. — Ordin al viceprim-ministrului, ministrul afacerilor interne, pentru modificarea și completarea Ordinului ministrului internelor și reformei administrative nr. 490/2008 privind însemnele heraldice ale structurilor Ministerului Afacerilor Interne	16-30
		4.621. — Ordin al ministrului educației și cercetării științifice pentru modificarea și completarea Metodologiei-cadru de organizare și funcționare a consiliului de administrație din unitățile de învățământ preuniversitar, aprobată prin Ordinul ministrului educației naționale nr. 4.619/2014	31

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 415**

din 28 mai 2015

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1), (2) și (6), art. 2 alin. (1) și (2) și art. 6 din Legea nr. 63/2011 privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ, ale anexelor nr. 2 și nr. 3b din Legea nr. 63/2011, precum și ale Legii nr. 63/2011 în ansamblu

Augustin Zegrean	— președinte
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ionița Cochintu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Drăgănescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1), (2) și (6), art. 2 alin. (1) și (2) și art. 6 din Legea nr. 63/2011 privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ, precum și ale anexelor nr. 2 și nr. 3b din Legea nr. 63/2011, excepție ridicată de Liga Sindicatelor din Învățământ Botoșani, în numele și în calitate de reprezentant legal al membrilor săi de sindicat Elena Antoniu și alții, în Dosarul nr. 2.835/40/2014 al Tribunalului Botoșani — Secția I civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 173D/2015.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Curtea dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 182D/2015 având ca obiect excepția de neconstituționalitate a prevederilor Legii nr. 63/2011 privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ, excepție ridicată de Sindicatul Învățământ Brăila „Corneliu Gheorghe Caranica”, în numele și în calitate de reprezentant legal al membrilor săi de sindicat Iuliana Pătrașcu și alții, în Dosarul nr. 1.558/113/2014 al Curții de Apel Galați — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale.

4. La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

5. Magistratul-asistent referă asupra cauzei și arată că autoarea excepției a depus concluzii scrise prin care solicită admiterea excepției de neconstituționalitate.

6. Curtea, din oficiu, pune în discuție problema conexării dosarelor, iar reprezentantul Ministerului Public arată că este de acord cu conexarea cauzelor. Curtea, având în vedere obiectul cauzelor, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea Dosarului nr. 182D/2015 la Dosarul nr. 173D/2015, care este primul înregistrat.

7. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca

neîntemeiată, menționând în acest sens jurisprudența Curții Constituționale în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

8. Prin Încheierea din 21 ianuarie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 2.835/40/2014, **Tribunalul Botoșani — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1), (2) și (6), art. 2 alin. (1) și (2) și art. 6 din Legea nr. 63/2011** privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ, precum și ale anexelor nr. 2 și nr. 3b din Legea nr. 63/2011, excepție ridicată de Liga Sindicatelor din Învățământ Botoșani, în numele și în calitate de reprezentant legal al membrilor săi de sindicat Elena Antoniu și alții într-o cauză având ca obiect soluționarea unor litigii de muncă privind salarizarea personalului din învățământ.

9. Prin Încheierea din 22 ianuarie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 1.558/113/2014, **Curtea de Apel Galați — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 63/2011 privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ**, excepție ridicată de Sindicatul Învățământ Brăila „Corneliu Gheorghe Caranica”, în numele și în calitate de reprezentant legal al membrilor săi de sindicat Iuliana Pătrașcu și alții, cu ocazia soluționării apelului declarat împotriva unei sentințe pronunțată de Tribunalul Brăila într-o cauză având ca obiect soluționarea unor litigii de muncă privind salarizarea personalului din învățământ.

10. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** autorii acesteia susțin, în esență, că prevederile criticate contravin prevederilor art. 1 alin. (5) din Constituție, invocând în acest sens Decizia Curții Constituționale nr. 877 din 28 iunie 2011. În acest sens, arată că, prin Legea nr. 63/2011, salariile de încadrare ale cadrelor didactice au fost micșorate, deși, potrivit Deciziei Curții Constituționale nr. 877 din 28 iunie 2011, reîncadrarea salarială a cadrelor didactice, începând cu data de 1 ianuarie 2010, trebuia făcută în raport cu salariile prevăzute de Ordonanța Guvernului nr. 15/2008, astfel cum a fost aprobată prin Legea nr. 221/2008, adică prin luarea în calcul a unui coeficient de multiplicare 1,000 cu valoarea de 400 lei.

11. În acest context, precizează faptul că Guvernul României a încercat, în repetate rânduri, modificarea Ordonanței Guvernului nr. 15/2008 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2008 personalului din învățământ, prin numeroase ordonanțe de urgență, care au fost atacate la Curtea Constituțională pentru vicii de neconstituționalitate. Instanța de

contencios constituțional, prin decizii succesive, a constatat neconstituționalitatea acestora, astfel încât Ordonanța Guvernului nr. 15/2008 a rămas aplicabilă astfel cum a fost aprobată prin Legea nr. 221/2008.

12. Potrivit considerentelor Deciziei Curții Constituționale nr. 877 din 28 iunie 2011 și celor ale deciziilor Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 3 din 4 aprilie 2011 și nr. 11 din 8 octombrie 2012 (pronunțate în soluționarea unor recursuri în interesul legii), salariile cadrelor didactice trebuiau să revină, începând cu data de 1 ianuarie 2011, la cuantumul avut în luna iunie 2010, deci la nivelul prevăzut de Ordonanța Guvernului nr. 15/2008, astfel cum a fost aprobată prin Legea nr. 221/2008.

13. Arată că, în fapt, Legea nr. 63/2011 a readus valorile salariale ale cadrelor didactice la nivelul stabilit prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 41/2009, care a fost declarată neconstituțională, ceea ce a condus la o scădere a cuantumului salariilor. În acest sens, susține că, după pronunțarea Deciziei Curții Constituționale nr. 877 din 28 iunie 2011, Guvernul avea obligația să respecte prevederile art. 1 alin. (5) din Constituție și să modifice salariile prevăzute în anexele Legii nr. 63/2011, prin raportarea lor la valorile stabilite prin Ordonanța Guvernului nr. 15/2008, astfel cum a fost aprobată prin Legea nr. 221/2008.

14. În concluzie, autoarea excepției susține că dispozițiile Legii nr. 63/2011 sunt neconstituționale, întrucât contravin prevederilor art. 1 alin. (5) din Legea fundamentală, deoarece aceste dispoziții „perpetuează prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 41/2009, chiar dacă introduc în locul coeficienților de multiplicare rezultatul înmulțirii acestora”. În opinia acesteia, soluția constituțională pentru uniformizarea salariilor din învățământ era raportarea valorilor la cele rezultate din prevederile Legii nr. 221/2008.

15. Tribunalul Botoșani — Secția I civilă și Curtea de Apel Galați — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, sens în care invocă Decizia Curții Constituționale nr. 575 din 4 mai 2011.

16. Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

17. Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, notele scrise depuse, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

18. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze prezenta excepție.

19. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 1 alin. (1), (2) și (6), art. 2 alin. (1) și (2) și art. 6 din Legea nr. 63/2011 privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ, ale anexelor nr. 2 și nr. 3b din Legea nr. 63/2011, precum și Legea nr. 63/2011 în ansamblu, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 323 din 10 mai 2011. Dispozițiile criticate, în mod punctual, au următorul cuprins:

— Art. 1 alin. (1), (2) și (6): „(1) Începând cu data intrării în vigoare a prezentei legi și până la 31 decembrie 2011, personalul didactic și didactic auxiliar din învățământ beneficiază de drepturile de natură salarială stabilite în conformitate cu anexele la prezenta lege.

(2) Cuantumul brut al salariilor de încadrare pentru personalul didactic și didactic auxiliar din învățământ este cel prevăzut în anexele nr. 1, 2, 3a și 3b, după caz.[...]

(6) Prin contractele colective de muncă sau acordurile colective de muncă și contractele individuale de muncă nu pot fi negociate salarii ori alte drepturi bănești sau în natură care excedează prevederilor prezentei legi”;

— Art. 2 alin. (1) și (2): „(1) Încadrarea personalului prevăzut la art. 1 se face potrivit prevederilor prezentei legi.

(2) Persoanele care au salariul de încadrare între limita minimă și maximă a tranșei de vechime pentru funcțiile didactice din învățământul universitar, respectiv a gradului profesional sau a treptei profesionale pentru funcțiile didactice auxiliare își păstrează încadrarea avută dacă se situează între limitele prevăzute în anexele la prezenta lege.”;

— Art. 6: „Orice alte dispoziții contrare cu privire la stabilirea salariilor și a celorlalte drepturi de natură salarială, în anul 2011, pentru personalul prevăzut la art. 1 alin. (1), se abrogă.”;

— Anexa nr. 2 are următorul titlu: „Salarii de încadrare pentru personalul didactic din învățământul preuniversitar”, iar anexa nr. 3b, „Salarii de încadrare pentru personalul didactic auxiliar din învățământul preuniversitar”.

20. Deși Legea nr. 63/2011 reglementează, după cum indică însuși titlul său, salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ, având aplicabilitate limitată în timp, potrivit Deciziei nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, Curtea urmează să se pronunțe asupra constituționalității acesteia, întrucât își produce efecte în cauzele în cadrul cărora a fost invocată excepția de neconstituționalitate. Mai mult, Curtea reține că aplicabilitatea Legii nr. 63/2011 a fost prelungită de legiuitor, succesiv, până la sfârșitul anului 2015.

21. În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale sunt invocate prevederile constituționale ale art. 1 alin. (5) privind obligativitatea respectării Constituției, a supremației sale și a legilor.

22. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că principala critică a autorilor excepției de neconstituționalitate este aceea că salariile personalului didactic și didactic auxiliar trebuiau să revină, începând cu data de 1 ianuarie 2011, la cuantumul (calculat pe baza coeficientului de multiplicare 1,000 de 400 lei) prevăzut de Legea nr. 221/2008 pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 15/2008 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2008 personalului din învățământ, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 730 din 28 octombrie 2008, coroborată cu Legea-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 762 din 9 noiembrie 2009. Astfel, autorii excepției critică noua reglementare a salarizării personalului didactic și didactic auxiliar — Legea nr. 63/2011, prevederi cu privire la care Curtea s-a pronunțat, spre exemplu, prin Decizia nr. 623 din 4 noiembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 26 din 13 ianuarie 2015, sau prin Decizia nr. 203 din 31 martie 2015*) și prin Decizia nr. 211 din 31 martie 2015**), nepublicate la data pronunțării prezentei decizii, constatând constituționalitatea acestora.

*) Decizia nr. 203 din 31 martie 2015 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 423 din 15 iunie 2015.

**) Decizia nr. 211 din 31 martie 2015 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 414 din 11 iunie 2015.

23. Referitor la încălcarea art. 1 alin. (5) din Constituție, Curtea a reiterat jurisprudența sa referitoare la dreptul autorității legiuitoare de a elabora măsuri de politică legislativă în domeniul salarizării în concordanță cu condițiile economice și sociale existente la un moment dat (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 291 din 22 mai 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 451 din 20 iunie 2014, și Decizia nr. 31 din 5 februarie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 266 din 13 mai 2013). De asemenea, Curtea a amintit jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, potrivit căreia statele se bucură de o largă marjă de apreciere pentru a determina oportunitatea și intensitatea politicilor lor în domeniul sumelor care urmează a fi plătite angajaților săi din bugetul de stat, și anume Hotărârea din 8 noiembrie 2005, pronunțată în Cauza *Kechko împotriva Ucrainei*, paragraful 23, Hotărârea din 8 decembrie 2009, pronunțată în Cauza *Wieczorek împotriva Poloniei*, paragraful 59, și Hotărârea din 2 februarie 2010, pronunțată în Cauza *Aizpurua Ortiz împotriva Spaniei*, paragraful 57. Cu privire la exigențele referitoare la previzibilitatea normelor juridice și protecția așteptărilor legitime ale cetățenilor, Curtea a constatat că acestea nu sunt încălcate câtă vreme Legea nr. 63/2011 a fost adoptată pentru a realiza unificarea salarizării unei categorii profesionale, respectiv pentru reglementarea unitară a domeniului vizat. În plus, Curtea a reținut că drepturile câștigate nu sunt cu nimic afectate prin reglementarea dedusă controlului de constituționalitate.

24. De asemenea, Curtea a constatat că, în materia salarizării personalului didactic și didactic auxiliar, a existat o situație juridică specifică, determinată de succesiunea a numeroase acte normative cu acest obiect de reglementare și de practica judiciară neunitară, care a condus la un sistem de salarizare neunitar. În acest context specific salarizării personalului didactic și didactic auxiliar, reglementarea criticată dă expresie unei măsuri de politică bugetară, determinată de impactul financiar major asupra cheltuielilor de personal aprobate pentru anul 2011, având în vedere consecințele modificărilor legislative și ale soluțiilor pronunțate de instanțele judecătorești, urmărind să elimine inechitatea în stabilirea salariilor din sistemul național de învățământ.

25. Cu privire la principiul constituțional consacrat de art. 1 alin. (5), prin Decizia nr. 575 din 4 mai 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 368 din 26 mai 2011, Curtea s-a pronunțat în cadrul controlului *a priori* de constituționalitate asupra Legii privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ (devenită Legea nr. 63/2011), reținând că acesta impune existența unei legislații previzibile, unitare și coerente. De asemenea, impune limitarea posibilităților de modificare a normelor juridice, stabilitatea regulilor instituite prin acestea, ceea ce presupune obligații deopotrivă opozabile atât legiuitorului primar, cât și celui delegat. Curtea a mai constatat că aceste exigențe nu sunt încălcate câtă vreme legea a fost adoptată pentru a realiza unificarea salarizării unei categorii socioprofesionale, respectiv pentru reglementarea unitară a domeniului vizat. Această lege temporară a fost promovată în scopul de a crea premisele necesare pentru ca statul să își îndeplinească obligațiile constituționale menționate, prin aplicarea măsurilor preconizate urmând să se asigure existența fondurilor necesare pentru ca întreg personalul din învățământ să își poată primi drepturile cuvenite, în aceleași condiții, fără

discriminări. Totodată, Curtea, în acord cu jurisprudența instanței de contencios european al drepturilor omului, a subliniat distincția dintre dreptul persoanei de a continua să primească, în viitor, un salariu într-un anumit quantum și dreptul de a primi efectiv salariul convenit pentru perioada în care munca a fost prestată. În același sens sunt Hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului din 19 aprilie 2007, pronunțată în Cauza *Vilho Eskelinen împotriva Finlandei* (paragraful 94) și Hotărârea din 20 mai 2010, pronunțată în Cauza *Lelas împotriva Croației* (paragraful 58).

26. Referitor la invocarea Deciziei Curții Constituționale nr. 877 din 28 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 706 din 6 octombrie 2011, Curtea a reținut că, în ceea ce privește considerentele rezultate din Decizia Curții Constituționale nr. 877 din 28 iunie 2011 și din deciziile Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 3 din 4 aprilie 2011 și nr. 11 din 8 octombrie 2012 (pronunțate în soluționarea unor recursuri în interesul legii), acestea nu pot fi aplicate *mutatis mutandis* la situația legislativă actuală, și anume la prevederile Legii nr. 63/2011, pentru că se referă la soluții legislative diferite. Deciziile pronunțate în cadrul soluționării unor recursuri în interesul legii reprezintă rezultatul unei activități de interpretare a legii, iar nu de legiferare, și își găsesc aplicabilitatea atât timp cât norma interpretată este în vigoare.

27. Totodată, Curtea a observat că, ulterior intrării în vigoare a Legii nr. 63/2011, legiuitorul a reglementat prin art. 2 alin. (1) și (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2014, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 703 din 15 noiembrie 2013, o majorare cu până la 10% a salariilor de bază și a sporurilor, indemnizațiilor și a celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care nu fac parte, potrivit legii, din salariul de bază, pentru anumite categorii de personal didactic din învățământul preuniversitar, începând cu ianuarie 2014, iar prin art. 2 alin. (2)—(4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 925 din 18 decembrie 2014, o majorare cu 5% a salariilor de bază și a sporurilor, indemnizațiilor și a celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care nu fac parte, potrivit legii, din salariul de bază al personalului didactic și didactic auxiliar, începând cu 1 martie 2015, și cu 5% începând cu 1 septembrie 2015.

28. În final, Curtea a subliniat că, deși legiuitorul are dreptul, potrivit Legii fundamentale, de a reglementa salarizarea personalului didactic și didactic auxiliar, iar Legea nr. 63/2011 a fost concepută ca o lege cu aplicare limitată în timp (a cărei aplicabilitate a fost prelungită succesiv până la sfârșitul anului 2015), totuși, în activitatea sa de legiferare în această materie, trebuie să țină seama că învățământul constituie prioritate națională, iar salarizarea personalului didactic și didactic auxiliar trebuie să fie în acord cu rolul și importanța activității prestate.

29. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în aceste decizii își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

30. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Liga Sindicatelor din Învățământ Botoșani, în numele și în calitate de reprezentant legal al membrilor săi de sindicat Elena Antoniu și alții, în Dosarul nr. 2.835/40/2014 al Tribunalului Botoșani — Secția I civilă și de Sindicatul Învățământ Brăila „Corneliu Gheorghe Caranica”, în numele și în calitate de reprezentant legal al membrilor săi de sindicat Iuliana Pătrașcu și alții, în Dosarul nr. 1.558/113/2014 al Curții de Apel Galați — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale și constată că dispozițiile art. 1 alin. (1), (2) și (6), art. 2 alin. (1) și (2) și art. 6 din Legea nr. 63/2011 privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ, ale anexelor nr. 2 și nr. 3b din Legea nr. 63/2011, precum și Legea nr. 63/2011 în ansamblu sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Botoșani — Secția I civilă și Curții de Apel Galați — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 28 mai 2015.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Ionița Cochintu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 426

din 9 iunie 2015

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 215 alin. (2) teza a doua din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, art. 249 alin. (1), a sintagmei „Consiliul local poate acorda scutire de la plata impozitului” cuprinsă în art. 286 alin. (1)—(3), precum și ale art. 286 alin. (5) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Andreea Costin	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ștefania Sofronea.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 215 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, art. 249 și art. 286 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, excepție ridicată de Filofteia Ciobanu în Dosarul nr. 6.873/62/2013 al Tribunalului Brașov — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.162D/2014.

2. La apelul nominal se prezintă personal autoarea excepției, lipsind celelalte părți. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Magistratul-asistent referă asupra faptului că dosarul se află la al doilea termen de judecată, fiind amânat, în temeiul

dispozițiilor art. 222 alin. (1) din Codul de procedură civilă coroborate cu cele ale art. 14 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, prin încheierea pronunțată la data de 7 mai 2015. La acea dată, Curtea, la cererea autoarei excepției de neconstituționalitate și fără a se încuviința solicitările formulate de aceasta cu privire la obținerea de către Curtea Constituțională de la Institutul Național de Statistică și, respectiv, de la Direcția Fiscală a Municipiului Brașov a unor documente privind „rata sărăciei la zi” și „evidența numerică a persoanelor scutite de impozit”, a amânat judecarea cauzei pentru data de 9 iunie 2015.

4. Magistratul-asistent mai referă asupra faptului că, la dosarul cauzei, autoarea excepției de neconstituționalitate a depus un înscris prin care solicită Curții Constituționale efectuarea demersurilor necesare obținerii în mod oficial de la Institutul Național de Statistică București a unui act care să evidențieze rata sărăciei în România pentru perioada 2000—2014, iar de la Direcția Fiscală a Municipiului Brașov, dar și altor câtorva astfel de direcții fiscale din alte orașe din țară o evidență numerică a persoanelor scutite de la plata impozitului pe locuință pentru perioada 2000—2014, în vederea dovedirii discriminării create de dispozițiile legale criticate și a legăturii dintre textele de lege care prevăd obligația plății impozitului pe locuință și rata sărăciei din România.

5. Având cuvântul în legătură cu aceste cereri, reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a probelor în

această fază procesuală ca fiind inadmisibile în ceea ce privește controlul de constituționalitate al unui text de lege.

6. Curtea, în temeiul art. 22 din Codul de procedură civilă coroborate cu ale art. 14 din Legea nr. 47/1992 privind compatibilitatea procedurii jurisdicționale a Curții Constituționale cu regulile procedurii civile în ceea ce privește punerea în discuție a existenței sau inexistenței unor fapte, respinge cererile formulate.

7. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul autoarei excepției de neconstituționalitate, care depune în probațiune și prezintă înscrisuri și acte care demonstrează legătura indisolubilă între sărăcie și impunerea obligației de plată a impozitului pe locuințe, denumite în mod generic clădiri, și, totodată, se referă la situația financiară personală. În continuare, raportat la realitatea care rezultă din documentele depuse, evidențiază că în România sunt între 4 și 5 milioane de români care trăiesc în sărăcie, respectiv care nu își pot acoperi nici 60% din nevoi, drept urmare apreciază că impozitul pe clădiri trebuie revizuit. Mai arată că perspectiva din care a formulat excepția de neconstituționalitate este diferită de cea analizată în precedent de Curtea Constituțională.

8. În continuare susține că în cazul persoanelor fizice nu se justifică impunerea cauțiunii prevăzute de art. 215 alin. (2) din Codul de procedură fiscală, deoarece, dacă persoana respectivă nu a avut bani să plătească impozitul, cu atât mai puțin ar avea bani să plătească cauțiunea pentru suspendarea executării. În legătură cu sintagma „*Consiliul local poate acorda scutire de la plata impozitului*” cuprinsă în art. 286 alin. (1)—(3) din Codul fiscal, arată că aceasta creează discriminări între persoane aflate în țară în aceeași situație, respectiv persoane cu venituri mici sau foarte mici. Caracterul facultativ al sintagmei creează discriminare, prin urmare apreciază că pentru ca norma să fie constituțională ar trebui să fie una obligatorie în concordanță cu art. 56 din Constituție. În acest sens consiliile locale ar trebui să fie obligate să acorde scutiri.

9. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, invocând jurisprudența Curții Constituționale, respectiv Decizia nr. 641 din 28 iunie 2007, Decizia nr. 1.039 din 13 noiembrie 2007 sau Decizia nr. 12 din 15 ianuarie 2008.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

10. Prin Încheierea din 5 noiembrie 2014, pronunțată în Dosarul nr. 6.873/62/2013, **Tribunalul Brașov — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională pentru soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 215 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, art. 249 și art. 286 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal**, excepție ridicată de Filofteia Ciobanu într-o cauză de contencios administrativ având ca obiect soluționarea cererii sale de anulare a unui act de control taxe și impozite.

11. În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că art. 215 alin. (2) teza a doua din Codul de procedură fiscală îngreudește accesul liber la justiție prin condiționarea suspendării actului administrativ fiscal de depunerea unei cauțiuni. Arată că persoanele care au un nivel de trai scăzut nu au posibilități financiare pentru plata cauțiunii. În privința sintagmei „*Consiliul local poate acorda scutire de la plata impozitului*” cuprinsă în art. 286 alin. (1)—(3) din Codul fiscal, autoarea excepției de neconstituționalitate susține că scutirile și facilitățile de la plata impozitului pe clădiri și terenuri sunt acordate de consiliile locale după bunul plac, ceea ce

contravine principiului constituțional al așezării juste a sarcinilor fiscale, potrivit căruia „*sistemul legal de impuneri trebuie să asigure așezarea justă a sarcinilor fiscale*” și nu poate să lase la aprecierea facultativă a consiliilor locale aceste scutiri. Mai mult, sintagma criticată creează și discriminări între cetățeni care se află în aceeași situație, respectiv au același nivel de trai scăzut, deoarece unele consilii locale pot acorda efectiv aceste facilități, iar altele pot acorda doar parțial sau deloc.

12. Referitor la alin. (5) al art. 286 din Codul fiscal, arată că scutirea de la plata impozitelor sau reducerea acestora ar trebui să se aplice persoanelor cu un nivel de trai scăzut raportat la perioada în care au realizat un venit mic sau deloc, și nu pentru luna în curs.

13. Cu privire la art. 249 alin. (1) din Codul fiscal, arată că aceste dispoziții contravin principiilor constituționale ale justei așezări a sarcinilor fiscale, precum și al asigurării cetățenilor unui nivel de trai decent, deoarece impun injust în sarcina unor persoane grav defavorizate anumite sume reprezentând impozite, majorări și penalități.

14. **Tribunalul Brașov — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

15. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

16. **Avocatul Poporului** apreciază că dispozițiile legale criticate sunt constituționale.

17. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, notele scrise și documentele depuse, susținerile autoarei excepției de neconstituționalitate, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

18. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

19. Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum rezultă din încheierea de sesizare a Curții Constituționale, îl reprezintă dispozițiile art. 215 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, art. 249 și art. 286 din Codul fiscal. Însă, din motivarea excepției de neconstituționalitate, Curtea va reține ca obiect al acesteia dispozițiile art. 215 alin. (2) teza a doua din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 513 din 31 iulie 2007, cu modificările și completările ulterioare, art. 249 alin. (1), sintagma „*Consiliul local poate acorda scutire de la plata impozitului*” cuprinsă în art. 286 alin. (1)—(3) și art. 286 alin. (5) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 922 din 23 decembrie 2003, cu modificările și completările ulterioare, texte de lege care au următorul cuprins:

— Art. 215 alin. (2) teza a doua din Codul de procedură fiscală: „*Dispozițiile prezentului articol nu aduc atingere dreptului contribuabilului de a cere suspendarea executării actului administrativ fiscal, în temeiul Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările ulterioare. Instanța competentă*

poate suspenda executarea, dacă se depune o cautiune de până la 20% din cuantumul sumei contestate, iar în cazul cererilor al căror obiect nu este evaluabil în bani, o cautiune de până la 2.000 lei.”;

— Art. 249 alin. (1) din Codul fiscal: „Orice persoană care are în proprietate o clădire situată în România datorează anual impozit pentru acea clădire, exceptând cazul în care în prezentul titlu se prevede diferit.”;

— Art. 286 alin. (5) din Codul fiscal: „(5) Scutirea de la plata impozitelor sau reducerile acestora prevăzute la alin. (1), (2), (3) sau (4) se aplică persoanei respective cu începere de la data de întâi a lunii următoare celei în care persoana depune documentele justificative în vederea scutirii sau reducerii.”.

20. În opinia autorului excepției de neconstituționalitate dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 16 alin. (1) privind egalitatea cetățenilor, art. 21 privind accesul liber la justiție, art. 47 privind nivelul de trai și art. 56 alin. (2) privind așezarea justă a sarcinilor fiscale.

21. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea, în privința susținerilor autoarei excepției potrivit cărora dispozițiilor art. 215 alin. (2) teza a doua din Codul de procedură fiscală îngăduiesc accesul liber la justiție prin condiționarea suspendării actului administrativ fiscal de depunerea unei cautiuni, reține că prin Decizia nr. 500 din 6 mai 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 455 din 18 iunie 2008, a statuat că instituirea obligației de plată a cautiunii ca o condiție a suspendării executării actului administrativ fiscal nu poate fi calificată ca o modalitate de a împiedica accesul liber la justiție, contrară prevederilor art. 21 din Constituție, întrucât plata cautiunii nu constituie o condiție de admisibilitate a contestației formulate împotriva actului administrativ fiscal, ci cautiunea a fost instituită de legiuitor exclusiv pentru a se putea solicita suspendarea executării actului administrativ fiscal. Raportat la cauza de față, Curtea reține că legiuitorul, prin edictarea normei legale criticate, și-a exercitat tocmai competența dată în sarcina sa de textul art. 126 alin. (2) din Constituție. Instituirea obligației de plată a cautiunii, ca o condiție a suspendării executării actului administrativ fiscal, are o dublă finalitate, și anume, pe de o parte, aceea de a constitui o garanție pentru creditor în ceea ce privește acoperirea eventualelor daune suferite ca urmare a întârzierii executării, prin efectul suspendării acesteia, și, pe de altă parte, de a preveni și limita eventualele abuzuri în valorificarea unui atare drept de către debitorii rău-platnici.

22. Referitor la susținerile potrivit cărora dispozițiile art. 249 alin. (1) din Codul fiscal contravin justei așezări a sarcinilor fiscale, precum și asigurării unui nivel de trai decent cetățenilor, deoarece impun, injust, în sarcina unor persoane grav defavorizate plata unor sume reprezentând impozite, majorări și penalități, Curtea reține că dispoziția legală criticată instituie regula potrivit căreia toate persoanele care au în proprietate o clădire situată în România trebuie să plătească un impozit anual, excepțiile fiind posibile numai în măsura în care legea prevede astfel. Mai mult, Curtea reține că impozitul astfel datorat este un impozit real, stabilit în sarcina persoanelor fizice și juridice, după anumite criterii, având ca bază averea acestora, indiferent de persoana contribuabilului.

23. Având în vedere că impozitele și taxele locale reprezintă o categorie de venituri bugetare care alimentează bugetele locale, Curtea apreciază că prevederea legală criticată este în concordanță cu dispozițiile constituționale ale art. 56 alin. (1) potrivit cărora cetățenii au obligația să contribuie, prin impozite și prin taxe, la cheltuielile publice, iar sistemul legal de impunere

asigură așezarea justă a sarcinilor fiscale, fiind interzise doar alte prestații, în afara celor stabilite prin lege.

24. Referitor la sintagma „consiliul local poate acorda scutire de la plata impozitului” cuprinsă în art. 286 alin. (1)—(3) din Codul fiscal, autoarea excepției de neconstituționalitate susține că scutirile și facilitățile de la plata impozitului pe clădiri și terenuri sunt acordate de consiliile locale după bunul plac, fiind lăsate la aprecierea facultativă a acestora. De asemenea, sintagma criticată creează și discriminări între cetățenii care se află în aceeași situație, deoarece unele consilii pot acorda efectiv aceste facilități, iar altele doar parțial. Cu privire la aceste critici, Curtea observă că, potrivit primelor două alineate ale art. 286 din Codul fiscal, consiliul local poate acorda scutire de la plata impozitului pe clădiri și a impozitului pe terenul aferent acestora sau o reducere numai în cazul în care clădirea și terenul aferent sunt folosite ca domiciliu al persoanei fizice. La alin. (3) al art. 286 din Codul fiscal, consiliul local poate acorda scutire de la plata impozitului pe clădiri și a impozitului pe teren sau o reducere a acestora numai pentru considerente de natură socială. Potrivit pct. 220 din Normele metodologice din 22 ianuarie 2004 de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 44/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 112 din 6 februarie 2004, cu modificările și completările ulterioare, facilitățile prevăzute la art. 286 alin. (1)—(4) din Codul fiscal pot fi acordate de consiliile locale pe baza criteriilor și procedurilor stabilite de către acestea. De asemenea, se prevede că la acordarea scutirilor sau reducerilor consiliile locale pot avea în vedere facilitățile fiscale acordate persoanelor fizice prin reglementări neprevăzute în titlul IX din Codul fiscal.

25. Așadar, Curtea observă că facilitățile fiscale nu sunt acordate după criteriul arbitrar, ci pe baza unor criterii și proceduri stabilite de către consiliile locale, în contextul autonomiei financiare a comunităților locale. În continuare, Curtea apreciază că atât obligația de plată a impozitelor, cât și excepțiile stabilite de lege se aplică deopotrivă tuturor cetățenilor aflați în situații identice, legiuitorul putând acorda anumite scutiri sau reduceri de impozite în favoarea anumitor categorii de contribuabili și în anumite perioade de timp, în funcție de situațiile conjuncturale.

26. Drept urmare, critica nu poate fi reținută, deoarece regula este ca toate persoanele să plătească impozitul anual pe clădiri, excepția constând într-o facilitate prevăzută de legiuitor, care a creat, astfel, cadrul legal pentru instituirea unor măsuri de protecție socială pentru anumite categorii de contribuabili aflați în anumite condiții expres prevăzute de lege, fiind astfel în concordanță cu art. 16 și art. 56 din Constituție. Mai mult, dispozițiile legale criticate dau expresie prevederii constituționale a art. 47 alin. (1) potrivit cărora statul este obligat să ia măsuri de dezvoltare economică și de protecție socială, de natură să asigure cetățenilor un nivel de trai decent.

27. În ceea ce privește dispozițiile art. 286 alin. (5) din Codul fiscal, Curtea reține că susținerile autoarei excepției de neconstituționalitate nu reprezintă o veritabilă critică de neconstituționalitate, ci se materializează, în realitate, în nemulțumirea acesteia referitoare la modul de calcul și aplicare a acestor scutiri de către autoritatea competentă. Or, o astfel de critică, prin care se tinde la modificarea dispozițiilor legale ce fac obiectul excepției, excedează competenței Curții Constituționale, care, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, se pronunță numai asupra constituționalității prevederilor legale, fără a le putea modifica sau completa.

28. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 286 alin. (5) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, excepție ridicată de Filofteia Ciobanu în Dosarul nr. 6.873/62/2013 al Tribunalului Brașov — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal.

2. Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de aceeași autoare, în același dosar al aceleiași instanțe, și constată că dispozițiile art. 215 alin. (2) teza a doua din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, art. 249 alin. (1), precum și sintagma „*Consiliul local poate acorda scutire de la plata impozitului*” cuprinsă în art. 286 alin. (1)—(3) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Brașov — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 9 iunie 2015.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Andreea Costin

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 432

din 9 iunie 2015

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 341 alin. (5) și (8) din Codul de procedură penală

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Cristina Teodora Pop	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Iuliana Nedelcu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 341 alin. (5) și (8) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Marius-Costinel Radu în Dosarul nr. 3.726/311/2014 al Tribunalului Olt — Secția penală și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.233 D/2014.

2. La apelul nominal răspunde autorul excepției, prin domnul avocat Răzvan-Constantin Murariu, din cadrul Baroului București, lipsind cealaltă parte. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului autorului excepției, care pune concluzii de respingere ca devenită inadmisibilă a excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 341 alin. (5) din Codul de procedură penală și de admitere a excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 341 alin. (8) din Codul de procedură penală. Referitor la excepția de neconstituționalitate

a prevederilor art. 341 alin. (5) din Codul de procedură penală, se arată că, prin Decizia nr. 599 din 21 octombrie 2014, Curtea Constituțională a constatat neconstituționalitatea acestor dispoziții legale, dar că prezenta excepție a fost invocată anterior datei publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a deciziei anterior menționate. În ceea ce privește excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 341 alin. (8) din Codul de procedură penală, se arată că acestea dau posibilitatea rămânării definitive a unor hotărâri judecătorești conținând soluții greșite, ce nu pot fi supuse controlului judecătoresc prin căi extraordinare de atac. Se susține că, chiar și în condițiile în care art. 129 din Constituție prevede exercitarea căilor de atac în condițiile legii, se impune ca împotriva încheierii prin care s-a pronunțat una dintre soluțiile prevăzute la art. 341 alin. (6) și alin. (7) pct. 1, pct. 2 lit. a), b) și d) din Codul de procedură penală să poată fi exercitată calea de atac a apelului. Se arată că, în lipsa acestei căi de atac, dispozițiile art. 341 alin. (8) din Codul de procedură penală sunt neconstituționale.

4. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere ca devenită inadmisibilă a excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 341 alin. (5) din Codul de procedură penală, făcând trimitere la Decizia Curții Constituționale nr. 599 din 21 octombrie 2014. În ceea ce privește excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 341 alin. (5) din Codul de procedură penală, se arată că aceasta este neîntemeiată. În susținerea acestei soluții sunt invocate deciziile Curții Constituționale nr. 599 din 21 octombrie 2014 și nr. 58 din 24 februarie 2015.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

5. Prin Încheierea din 11 noiembrie 2014, pronunțată în Dosarul nr. 3.726/311/2014, **Tribunalul Olt — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 341 alin. (5) și (8) din Codul de procedură penală**, excepție ridicată de Marius-Costinel Radu într-o cauză având ca obiect soluționarea contestației formulate de autorul excepției împotriva unei încheieri prin care a fost respinsă plângerea formulată împotriva unei rezoluții de neînțepere a urmăririi penale.

6. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** cu privire la art. 341 alin. (5) din Codul de procedură penală se arată că acesta încalcă dispozițiile art. 24 din Constituție, întrucât limitează accesul participantului în procesul penal la judecarea propriei acțiuni, astfel încât drepturile și interesele legitime ale acestuia nu pot fi apărate, nici în mod direct, nici prin reprezentarea sa de către un avocat. Se susține că textul criticat contravine, totodată, prevederilor constituționale ale art. 124 și art. 127, conform cărora ședințele de judecată sunt publice, iar justiția se înfăptuiește în numele legii. Se arată că, prin reglementarea art. 341 alin. (5) din Codul de procedură penală, legiuitorul a făcut confuzie între lipsa de publicitate a ședințelor de judecată și neparticiparea părților la aceasta.

7. Referitor la dispozițiile art. 341 alin. (8) din Codul de procedură penală, se arată că acestea nu asigură un acces efectiv, ci doar formal, la justiție participantilor la procesul penal, întrucât îi lipsesc pe aceștia de o cale de atac împotriva hotărârii pronunțate în primă instanță potrivit art. 341 alin. (6) și la alin. (7) pct. 1, pct. 2 lit. a), b) și d) din Codul de procedură penală. Se subliniază că, în acest fel, textul criticat încalcă principiul dublului grad de jurisdicție în materie penală și că sintagma „condițiile legii” din cuprinsul art. 129 vizează doar aspecte precum termenele în care pot fi exercitate căile de atac, modalitățile de exercitare și instanța competentă, fără să permită suprimarea acestora.

8. **Tribunalul Olt — Secția penală** arată că excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 341 alin. (5) din Codul de procedură penală a devenit inadmisibilă prin pronunțarea de către Curtea Constituțională a Deciziei nr. 599 din 21 octombrie 2014, prin care instanța de contencios constituțional a constatat neconstituționalitatea lor.

9. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

10. **Guvernul** arată că excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 341 alin. (5) din Codul de procedură penală a devenit inadmisibilă ca urmare a pronunțării Deciziei Curții Constituționale nr. 599 din 21 octombrie 2014, prin care acestea au fost declarate neconstituționale. Se susține că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 341 alin. (8) din Codul de procedură penală este neîntemeiată. În acest sens, se arată că principiul dublului grad de jurisdicție în materie penală, reglementat la art. 2 din Protocolul nr. 7 la Convenție, obligă la asigurarea acestuia în acele faze ale procesului penal în care se stabilește vinovăția inculpatului și pedepsele penale ce urmează a fi executate. Or, având în vedere obiectul și specificul fazei procesuale reglementate prin art. 341 din Codul de procedură penală, se conchide că textul criticat nu contravine dispozițiilor constituționale și celor europene invocate de autorul excepției. Se subliniază faptul că dreptul constituțional prevăzut la art. 129 alin. (1) din Legea fundamentală nu este unul absolut, ci se exercită în condițiile legii, revenindu-i legiuitorului

infraconstituțional atribuția reglementării acestor limite, cu respectarea prevederilor art. 126 alin. (2) din Constituție.

11. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

12. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

13. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 341 alin. (5) și (8) din Codul de procedură penală, care au următorul cuprins:

— Art. 341 alin. (5) din Codul de procedură penală: *„Judecătorul de cameră preliminară se pronunță asupra plângerii prin încheiere motivată, în camera de consiliu, fără participarea petentului, a procurorului și a intimaților.”;*

— Art. 341 alin. (8) din Codul de procedură penală: *„Încheierea prin care s-a pronunțat una dintre soluțiile prevăzute la alin. (6) și la alin. (7) pct. 1, pct. 2 lit. a), b) și d) este definitivă.”*

14. Se susține că textele criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 21 alin. (1)—(3) referitor la accesul liber la justiție, ale art. 24 privind dreptul la apărare, ale art. 124 alin. (1) referitor la înfăptuirea justiției, ale art. 127 cu privire la caracterul public al dezbaterilor și ale art. 129 privind folosirea căilor de atac, precum și dispozițiile art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale referitor la dreptul la un proces echitabil.

15. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, prin Decizia nr. 599 din 21 octombrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 886 din 5 decembrie 2014, Curtea Constituțională a constatat că soluția legislativă cuprinsă în art. 341 alin. (5) din Codul de procedură penală, potrivit căreia judecătorul de cameră preliminară se pronunță asupra plângerii *„fără participarea petentului, a procurorului și a intimaților”* este neconstituțională.

16. Potrivit prevederilor art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, *„nu pot face obiectul excepției prevederile constatate ca fiind neconstituționale printr-o decizie anterioară a Curții Constituționale”*, iar conform dispozițiilor art. 147 alin. (4) teza a doua din Constituție și art. 11 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 807 din 3 decembrie 2010, deciziile Curții Constituționale își produc efectele de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I. Întrucât încheierea de sesizare a Curții Constituționale cu prezenta excepție de neconstituționalitate a fost pronunțată pe data de 11 noiembrie 2014, iar publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea I, a Deciziei nr. 599 din 21 octombrie 2014 de constatare a neconstituționalității textului criticat a intervenit după data încheierii anterior referite, respectiv pe data de 5 decembrie 2014, Curtea constată că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 341 alin. (5) din Codul de procedură penală urmează să fie respinsă ca devenită inadmisibilă (a se vedea Decizia nr. 531 din 12 decembrie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 107 din 12 februarie 2014).

17. Curtea reține că dispozițiile art. 341 alin. (8) din Codul de procedură penală au mai fost supuse controlului de neconstituționalitate, prin raportare la critici de neconstituționalitate similare, prin Decizia nr. 599 din 21 octombrie 2014 și

Decizia nr. 663 din 11 noiembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 52 din 22 ianuarie 2015, prin care instanța de contencios constituțional a respins ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate invocată.

18. Prin Decizia nr. 599 din 21 octombrie 2014, Curtea a constatat faptul că încheierea prin care s-a pronunțat una dintre soluțiile prevăzute la art. 341 alin. (6) și la alin. (7) pct. 1, pct. 2 lit. a), b) și d) din Codul de procedură penală este definitivă și nu este de natură a afecta constituționalitatea prevederilor invocate, deoarece stabilirea competenței instanțelor judecătorești și instituirea regulilor de desfășurare a procesului, deci și reglementarea căilor de atac, constituie atributul exclusiv al legiuitorului. Astfel, atât art. 129, cât și art. 126 alin. (2) din Constituție fac referire la „condițiile legii” atunci când reglementează exercitarea căilor de atac, competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată urmând a fi prevăzute „numai prin lege”. Dispozițiile art. 341 alin. (8) din Codul de procedură penală nu aduc atingere dreptului la apărare prevăzut de art. 24 din Legea fundamentală și nici accesului liber la justiție și dreptului la un proces echitabil, consacrate de art. 21 din Constituție și art. 6 din Convenție, întrucât nu înlătură posibilitatea de a beneficia de drepturile și garanțiile procesuale instituite prin lege, în cadrul unui proces judecat de către o instanță independentă, imparțială și stabilită prin lege, într-un termen rezonabil. Nicio prevedere a Legii fundamentale și a actelor normative internaționale invocate de autorul excepției nu

reglementează dreptul la exercitarea căilor de atac în orice cauză. Astfel, așa cum s-a arătat mai sus, art. 129 din Constituție stipulează că părțile interesate și Ministerul Public pot exercita căile de atac numai în condițiile legii. Totodată, având în vedere natura cauzelor reglementate prin dispozițiile art. 340 și art. 341 din Codul de procedură penală, în care nu se judecă infracțiunea care a format obiectul cercetării sau urmăririi penale, ci soluția de neurmărire sau netrimiteră în judecată dispusă de procuror, prevederile art. 2 privind dreptul la două grade de jurisdicție în materie penală din Protocolul nr. 7 la Convenție nu sunt aplicabile. De asemenea, prevederile art. 13 din Convenție nu au aplicabilitate în cauza de față, întrucât dreptul la un recurs efectiv este distinct de dreptul la exercitarea unei căi de atac împotriva unei hotărâri judecătorești.

19. Totodată, Curtea a constatat că eliminarea căilor de atac în această materie este justificată de caracterul special al procedurii instituite de prevederile art. 340 și art. 341 din Codul de procedură penală, legiuitorul urmărind să asigure celeritatea procedurii și obținerea în mod rapid a unei hotărâri definitive prin care să fie exercitat controlul judiciar cu privire la soluția procurorului.

20. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, atât soluția, cât și considerentele deciziilor invocate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

21. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge ca devenită inadmisibilă excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 341 alin. (5) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Marius-Costinel Radu în Dosarul nr. 3.726/311/2014 al Tribunalului Olt — Secția penală.

2. Respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate ridicată de Marius-Costinel Radu în Dosarul nr. 3.726/311/2014 al Tribunalului Olt — Secția penală și constată că prevederile art. 341 alin. (8) din Codul de procedură penală sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Decizia se comunică Tribunalului Olt — Secția penală și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința din data de 9 iunie 2015.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Cristina Teodora Pop

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 444

din 16 iunie 2015

privind excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 549¹ din Codul de procedură penală

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Cristina Cătălina Turcu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Cosmin Grancea.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 549¹ din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Aurelia Chirilă în Dosarul nr. 1.478/327/2014 al Tribunalului Tulcea — Secția penală și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 794D/2014.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Magistratul-asistent referă că telegramele trimise părților Speranța Aureliana Tomescu și Andrei Viorel Tomescu s-au întors cu mențiunea pe plic „destinatar necunoscut la adresă”, aceștia fiind citați la adresa indicată de instanța care a sesizat Curtea. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Președintele dispune să se facă apelul și în Dosarul nr. 1.061D/2014 ce are ca obiect excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 549¹ din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Alexandru Luca în Dosarul nr. 15.199/211/2014 al Tribunalului Cluj — Secția penală, precum și în Dosarul nr. 1.294D/2014 ce are ca obiect excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 549¹ alin. (3) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Consiliul Local al Comunei Valu lui Traian în Dosarul nr. 30.785/212/2014 al Judecătoriei Constanța.

4. La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

5. Curtea, având în vedere obiectul parțial identic al excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în dosarele sus-menționate, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor nr. 1.061D/2014 și nr. 1.294D/2014 la Dosarul nr. 794D/2014.

6. Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu măsura conexării.

7. Curtea, în temeiul dispozițiilor art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea dosarelor nr. 1.061D/2014 și nr. 1.294D/2014 la Dosarul nr. 794D/2014, care este primul înregistrat.

8. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 549¹ alin. (2), (3) și (5) din Codul de procedură penală ca devenită inadmisibilă, arătând că acestea au fost declarate neconstituționale prin Decizia nr. 166 din 17 martie 2015.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

9. Prin încheierile din 6 august 2014, 6 octombrie 2014 și Încheierea nr. 776 din 8 decembrie 2014, pronunțate în dosarele nr. 1.478/327/2014, nr. 15.199/211/2014 și nr. 30.785/212/2014, **Tribunalul Tulcea — Secția penală, Tribunalul Cluj — Secția penală și Judecătoria Constanța au sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 549¹ din Codul de procedură penală, respectiv cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 549¹ alin. (3) din Codul de procedură penală.** Excepția a fost ridicată de Aurelia Chirilă și Luca Alexandru în cauze având ca obiect soluționarea contestației formulate împotriva unor încheieri pronunțate de judecătorul de cameră preliminară, prin care s-a dispus desființarea unor înscrisuri false, și de Consiliul Local al Comunei Valu lui Traian într-o cauză având ca obiect soluționarea propunerii de desființare a unui înscris fals.

10. **În motivarea excepției de neconstituționalitate se arată că textul de lege criticat aduce atingere dreptului la apărare, accesului liber la justiție și dreptului la un proces echitabil, deoarece procedura se desfășoară în camera de consiliu, fără participarea procurorului ori a persoanelor interesate.** Astfel, aceste persoane nu pot cunoaște argumentele celorlalți participanți și, prin urmare, nici contesta aceste argumente, deoarece procedura nu este publică, iar singurul act ce se comunică este o copie a ordonanței, nu pot propune probe ori combate probele administrate și nu pot formula cereri sau nu se poate invoca principiul *error communis facit jus*. De asemenea, părțile menționate nu pot contesta sau prezenta oral judecătorului argumentele lor, procedura fiind lipsită de contradictorialitate și publicitate. Nu este respectat nici principiul egalității armelor, intimații având o poziție procesuală inferioară celei a procurorului, care este unicul participant ce poate administra probe și învesti instanța cu cereri. Procedura reglementată de dispozițiile de lege criticate, în ansamblul său, este extrem de sumară, expeditivă, cu termene scurte și nu respectă garanțiile unui proces echitabil, mai precis egalitatea

armelor și contradictorialitatea, așa cum au fost consacrate acestea de Curtea Europeană a Drepturilor Omului în diverse soluții de speță.

11. **Tribunalul Tulcea — Secția penală** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece textele de lege criticate conțin suficiente garanții care asigură echitatea procedurii de confiscare sau desființare a unui înscris. De la principiul publicității ședinței de judecată sunt prevăzute o serie de excepții, iar lipsa dezbaterilor contradictorii nu afectează echitatea procedurii de vreme ce părțile au putut depune note scrise și pot formula contestație.

12. **Tribunalul Cluj — Secția penală** apreciază că dispozițiile art. 549¹ din Codul de procedură penală sunt neconstituționale, fiind în contradicție cu art. 21 alin. (3) din Constituție, întrucât procedura de desființare a înscrisului fals, atât în primă instanță, cât și în calea de atac a contestației, se desfășoară în camera de consiliu, fiind lipsită de publicitate, aspect menit să întrețină suspiciunea părților cu privire la justa soluționare a cauzei lor. De asemenea, nu se respectă principiul contradictorialității, părțile neavând posibilitatea concretă de a propune niciun fel de probe.

13. **Judecătoria Constanța** apreciază că excepția de neconstituționalitate este întemeiată.

14. Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

15. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, notele scrise depuse, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

16. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

17. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 549¹ din Codul de procedură penală, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 486 din 15 iulie 2010, ce a fost introdus prin pct. 319 al art. 102 din titlul III al Legii nr. 255/2013 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală și pentru modificarea și procesul penal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 515 din 14 august 2013, având următorul cuprins: „(1) În cazul în care procurorul a dispus clasarea sau renunțarea la urmărirea penală și sesizarea judecătorului de cameră preliminară în vederea luării măsurii de siguranță a confiscării speciale sau a desființării unui înscris, ordonanța de clasare, însoțită de dosarul cauzei, se înaintează instanței căreia i-ar reveni, potrivit legii, competența să judece cauza în primă instanță, după expirarea termenului prevăzut la art. 339 alin. (4) ori, după caz, la art. 340 sau după pronunțarea hotărârii prin care plângerea a fost respinsă.

(2) Judecătorul de cameră preliminară comunică persoanelor ale căror drepturi sau interese legitime pot fi afectate o copie a ordonanței, punându-le în vedere că în termen de 10 zile de la primirea comunicării pot depune note scrise.

(3) După expirarea termenului prevăzut de alin. (2), judecătorul de cameră preliminară se pronunță asupra cererii prin încheiere motivată, în camera de consiliu, fără participarea procurorului ori a persoanelor prevăzute la alin. (2), putând dispune una dintre următoarele soluții:

a) respinge propunerea și dispune, după caz, restituirea bunului ori ridicarea măsurii asigurătorii luate în vederea confiscării;

b) admite propunerea și dispune confiscarea bunurilor ori, după caz, desființarea înscrisului.

(4) În termen de 3 zile de la comunicarea încheierii, procurorul și persoanele prevăzute la alin. (2) pot face, motivat, contestație. Contestația nemotivată este inadmisibilă.

(5) Contestația se soluționează de către instanța ierarhic superioară celei sesizate ori, când instanța sesizată este Înalta Curte de Casație și Justiție, de către completul competent potrivit legii, care se pronunță prin încheiere motivată, fără participarea procurorului și a persoanelor prevăzute la alin. (2), putând dispune una dintre următoarele soluții:

a) respinge contestația ca tardivă, inadmisibilă sau nefondată;

b) admite contestația, desființează încheierea și rejudecă propunerea potrivit alin. (3).”

18. Autorii arată că textul de lege criticat aduce atingere art. 21 referitor la accesul liber la justiție și art. 24 privind dreptul la apărare din Constituție, precum și în art. 6 privind dreptul la un proces echitabil din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

19. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea Constituțională reține că prin Decizia nr. 166 din 17 martie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 264 din 21 aprilie 2015, a admis excepția de neconstituționalitate și a constatat că dispozițiile art. 549¹ alin. (2) din Codul de procedură penală sunt neconstituționale; că soluția legislativă cuprinsă în art. 549¹ alin. (3) din Codul de procedură penală, potrivit căreia judecătorul de cameră preliminară se pronunță „în camera de consiliu, fără participarea procurorului ori a persoanelor prevăzute la alin. (2)”, este neconstituțională; că soluția legislativă cuprinsă în art. 549¹ alin. (5) din Codul de procedură penală, potrivit căreia instanța ierarhic superioară ori completul competent se pronunță „fără participarea procurorului și a persoanelor prevăzute la alin. (2)”, este neconstituțională. De asemenea, prin aceeași decizie, a constatat că dispozițiile 549¹ alin. (1) și (4) din Codul de procedură penală sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

23. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca devenită inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 549¹ alin. (2) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Aurelia Chirilă în Dosarul nr. 1.478/327/2014 al Tribunalului Tulcea — Secția penală și de Alexandru Luca în Dosarul nr. 15.199/211/2014 al Tribunalului Cluj — Secția penală.

2. Respinge, ca devenită inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 549¹ alin. (3) din Codul de procedură penală sub aspectul soluției legislative potrivit căreia judecătorul de cameră preliminară se pronunță „în camera de consiliu, fără participarea procurorului ori a persoanelor prevăzute la alin. (2)”, excepție ridicată de Aurelia Chirilă în Dosarul nr. 1.478/327/2014 al Tribunalului Tulcea — Secția penală, de Alexandru Luca în Dosarul nr. 15.199/211/2014 al Tribunalului Cluj — Secția penală și de Consiliul Local al Comunei Valu lui Traian în Dosarul nr. 30.785/212/2014 al Judecătoriei Constanța.

3. Respinge, ca devenită inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 549¹ alin. (5) din Codul de procedură penală sub aspectul soluției legislative potrivit căreia instanța ierarhic superioară ori completul competent se pronunță „fără participarea procurorului și a persoanelor prevăzute la alin. (2)”, excepție ridicată de Aurelia Chirilă în Dosarul nr. 1.478/327/2014 al Tribunalului Tulcea — Secția penală și de Alexandru Luca în Dosarul nr. 15.199/211/2014 al Tribunalului Cluj — Secția penală.

4. Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Aurelia Chirilă în Dosarul nr. 1.478/327/2014 al Tribunalului Tulcea — Secția penală și de Alexandru Luca în Dosarul nr. 15.199/211/2014 al Tribunalului Cluj — Secția penală și constată că prevederile art. 549¹ alin. (1) și (4) din Codul de procedură penală sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Tulcea — Secția penală, Tribunalului Cluj — Secția penală și Judecătoriei Constanța și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 16 iunie 2015.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Cristina Cătălina Turcu

20. Întrucât autorii excepției formulează critici de neconstituționalitate cu privire la art. 549¹ alin. (2) din Codul de procedură penală, la soluția legislativă cuprinsă în art. 549¹ alin. (3) din Codul de procedură penală, potrivit căreia judecătorul de cameră preliminară se pronunță „în camera de consiliu, fără participarea procurorului ori a persoanelor prevăzute la alin. (2)”, la soluția legislativă cuprinsă în art. 549¹ alin. (5) din Codul de procedură penală, potrivit căreia instanța ierarhic superioară ori completul competent se pronunță „fără participarea procurorului și a persoanelor prevăzute la alin. (2)”, Curtea, având în vedere că încheierile de sesizare sunt anterioare pronunțării și publicării Deciziei nr. 166 din 17 martie 2015, constată, în temeiul art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, că excepția de neconstituționalitate a devenit inadmisibilă în privința dispozițiilor legale menționate.

21. Totodată, prin Decizia nr. 166 din 17 martie 2015, precitată, Curtea a respins, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a art. 549¹ alin. (1) și (4) din Codul de procedură penală, reținând că dispozițiile de lege criticate, care reglementează competența judecătorului de cameră preliminară de a soluționa sesizările având ca obiect luarea măsurii de siguranță a confiscării speciale sau desființarea unui înscris, respectiv cu privire la depunerea contestației împotriva soluției date, nu sunt afectate de viciu de neconstituționalitate, constituind expresia aplicării prevederilor art. 126 alin. (2) din Constituție, potrivit cărora „Competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată sunt prevăzute numai prin lege” (paragraful 53).

22. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea jurisprudenței Curții cu privire la art. 549¹ alin. (1) și (4) din Codul de procedură penală, soluția de respingere a excepției de neconstituționalitate pronunțată prin Decizia nr. 166 din 17 martie 2015, precum și considerentele care au fundamentat-o își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză, astfel încât excepția va fi respinsă ca neîntemeiată.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 452

din 16 iunie 2015

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 215 alin. (2) lit. e) din Codul de procedură penală

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Cristina Teodora Pop	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Cosmin Grancea.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 215 alin. (2) lit. e) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Nelu Lordache în Dosarul nr. 16.876/3/2013 al Tribunalului București — Secția I penală și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.300 D/2014.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 17 noiembrie 2014, pronunțată în Dosarul nr. 16.876/3/2013, **Tribunalul București — Secția I penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 215 alin. (2) lit. e) din Codul de procedură penală**, excepție ridicată de Nelu Lordache într-o cauză având ca obiect stabilirea vinovăției autorului excepției sub aspectul săvârșirii de infracțiuni împotriva intereselor financiare ale Uniunii Europene, de utilizare cu rea-credință a creditelor societății, de delapidare, de fals în înscrisuri sub semnătură privată, de spălare de bani și de înșelăciune.

5. **În motivarea excepției de neconstituționalitate se arată că obligația prevăzută de art. 215 alin. (2) lit. e) din Codul de procedură penală este neconstituțională și constituie o pedeapsă anticipată aplicată unui inculpat înainte de stabilirea vinovăției sale într-un proces penal.** Se susține că, pentru a elimina inegalitatea care se creează prin acest text de lege criticat, trebuie făcută deosebire între persoanele care sunt cercetate sau trimise în judecată și care dețin diferite funcții în domeniul public și cele care desfășoară activități în domeniul privat. În acest sens, se observă că, în situația primelor, există o suspendare a tuturor atributelor ținând de exercitarea dreptului la muncă, pe când în cazul celor din urmă, acestea, odată cu interdicția de a desfășura o profesie, automat pierd și celelalte

drepturi prevăzute prin contractul de muncă sau din domeniul protecției sociale. Se susține că, prin aplicarea textului criticat, se procedează practic la pedepsirea unei persoane înainte ca aceasta să fie declarată vinovată printr-o hotărâre judecătorească definitivă, iar, în cazul în care persoana care execută această măsură este declarată nevinovată, nu se mai poate proceda la acoperirea prejudiciilor produse de impunerea acestei obligații. Se observă că, în cazul arestării preventive sau al arestului la domiciliu, din pedeapsa definitiv aplicată va fi dedusă durata măsurii preventive privative de libertate executate, în timp ce obligația criticată, respectiv aceea de a nu desfășura un anumit tip de activitate, se va adăuga la pedeapsa pronunțată de instanță în situația condamnării.

6. Se arată că, pentru aceste motive, prevederile art. 215 alin. (2) lit. e) din Codul de procedură penală încalcă principiul egalității în drepturi, precum și prezumția de nevinovăție și dreptul la un proces echitabil al persoanei căreia îi este aplicată interdicția reglementată.

7. **Tribunalul București — Secția I penală** opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Se arată că, prin chiar natura lor, măsurile preventive impun o limitare sau o restrângere a anumitor drepturi sau libertăți recunoscute subiecților de drept. Se susține că, prioritar, această restrângere vizează libertatea de mișcare a persoanelor aflate sub imperiul vreuneia dintre măsurile preventive, iar gradul de intensitate a acestei restrângeri diferențiază între ele categoriile de măsuri preventive. Se arată că, pe lângă restrângerea libertății de mișcare, se restrâng și alte drepturi care sunt legate de libertatea persoanei, drepturi a căror exercitare implică o astfel de libertate. Se observă că pentru corecta realizare a scopului măsurilor preventive, astfel cum rezultă din art. 202 alin. (1) din Codul de procedură penală, legiuitorul a mai prevăzut o serie de obligații care trebuie impuse în situația arestului la domiciliu sau a controlului judiciar. Se arată că obligația reglementată la art. 215 alin. (2) lit. e) din Codul de procedură penală este una facultativă, rămânând ca oportunitatea aplicării ei să fie analizată de către instanța de judecată, în funcție de circumstanțele existente în cauză. Se susține că, prin urmare, este vorba de o particularizare a măsurii preventive în funcție de împrejurările concrete ale cauzei, în scopul unei bune desfășurări a procesului penal, al împiedicării sustragerii suspectului sau a inculpatului de la urmărirea penală sau de la judecată sau al prevenirii săvârșirii unor noi infracțiuni. Se conchide că, în aceste condiții, impunerea obligației prevăzute de art. 215 alin. (2) lit. e) din Codul de procedură penală reprezintă o măsură necesară într-o societate democratică și este proporțională cu scopul urmărit.

8. De altfel, instanța arată că ar fi greu de stabilit încălcarea, prin textul analizat, a prevederilor constituționale ale art. 16 alin. (1), art. 21 alin. (3) teza întâi, art. 23 alin. (11) și alin. (12), putându-se pune, cel mult, problema unei potențiale încălcări a dispozițiilor art. 41 alin. (1) din Legea fundamentală, dar că nici

În acest sens nu se poate vorbi de o încălcare a dreptului la muncă și la protecția socială a muncii, ci de o măsură necesară pentru buna desfășurare a procesului penal și proporțională cu scopul urmărit de legiuitor prin reglementarea sa, așa cum s-a arătat.

9. În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

10. **Guvernul** arată că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Se observă că, din coroborarea dispozițiilor art. 202 alin. (1) și art. 215 alin. (2) lit. e) din Codul de procedură penală, rezultă că obligația de a nu exercita profesia, meseria sau de a nu desfășura activitatea în exercitarea căreia s-a săvârșit fapta este o obligație care poate fi dispusă pe durata măsurii preventive a controlului judiciar, atunci când instanța de judecată opinează că se impune acest lucru în scopul asigurării bunei desfășurări a procesului penal, al împiedicării sustragerii suspectului sau a inculpatului de la urmărirea penală sau de la judecată sau al prevenirii săvârșirii unei alte infracțiuni. Se susține că dispozițiile legale criticate se aplică în mod egal tuturor persoanelor aflate în ipoteza normei juridice, fără privilegii sau discriminări, fiind deci conforme cu prevederile art. 16 din Constituție.

11. Se arată că dispozițiile art. 215 alin. (2) lit. e) din Codul de procedură penală nu îngrădesc în niciun fel dreptul participanților la procesul penal de a beneficia de drepturile și garanțiile procesuale instituite prin lege, în cadrul unui proces public, judecat de către o instanță independentă, imparțială și stabilită prin lege, într-un termen rezonabil. Pentru aceste motive, se susține că reglementările cuprinse în dispozițiile legale criticate sunt conform cu prevederile art. 21 alin. (3) din Constituție și ale art. 6 din Convenție.

12. Se arată că textul criticat nu încalcă nici prezumția de nevinovăție, întrucât nu permite stabilirea vinovăției unei persoane acuzate de comiterea unei infracțiuni anterior pronunțării unei hotărâri definitive de condamnare.

13. Întrucât dispozițiile legale criticate nu instituie o pedeapsă, se arată că prevederile art. 23 alin. (12) din Constituție nu sunt incidente în cauză.

14. Se observă că dreptul la muncă, prevăzut de art. 41 din Constituție, nu este un drept absolut, iar obligația instituită prin dispozițiile art. 215 alin. (2) lit. e) din Codul de procedură penală are ca scop asigurarea bunei desfășurări a procesului penal, împiedicarea sustragerii suspectului sau a inculpatului de la urmărirea penală sau de la judecată sau apărarea drepturilor cetățenilor, prin prevenirea săvârșirii unei noi infracțiuni.

15. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

16. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

17. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 215 alin. (2) lit. e) din Codul de procedură penală, care au următorul cuprins:

— Art. 215 alin. (2) lit. e): „*Organul judiciar care a dispus măsura poate impune inculpatului ca, pe timpul controlului judiciar, să respecte una sau mai multe dintre următoarele obligații: [...]*

e) să nu exercite profesia, meseria sau să nu desfășoare activitatea în exercitarea căreia a săvârșit fapta;”.

18. Se susține că textele criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 16 alin. (1) referitor la egalitatea în drepturi, art. 21 alin. (3) teza întâi cu privire la dreptul la un proces echitabil, art. 23 alin. (11) și (12) privind prezumția de nevinovăție și legalitatea pedepsei, art. 41 alin. (1) referitor la muncă și protecția socială a muncii, precum și prevederilor art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților privind dreptul la un proces echitabil.

19. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că, referitor la măsura controlului judiciar, prin Decizia nr. 712 din 4 decembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 33 din 15 ianuarie 2015, a reținut că este o măsură preventivă neprivativă de libertate, care însă pune în discuție sfera libertății persoanei. Măsura controlului judiciar, ca măsură preventivă neprivativă de libertate, poate fi luată de către procuror, judecătorul de drepturi și libertăți, judecătorul de cameră preliminară sau instanța de judecată față de inculpat, dacă există probe sau indicii temeinice din care rezultă suspiciunea rezonabilă că acesta a săvârșit o infracțiune și dacă măsura este necesară în scopul asigurării bunei desfășurări a procesului penal, al împiedicării sustragerii inculpatului de la urmărirea penală sau de la judecată ori al prevenirii săvârșirii unei alte infracțiuni.

20. Conform art. 215 alin. (1) din Codul de procedură penală, controlul judiciar presupune respectarea de către inculpat a următoarelor obligații: a) să se prezinte la organul de urmărire penală, la judecătorul de cameră preliminară sau la instanța de judecată ori de câte ori este chemat; b) să informeze de îndată organul judiciar care a dispus măsura sau în fața căruia se află cauza cu privire la schimbarea locuinței; și c) să se prezinte la organul de poliție desemnat cu supravegherea sa de către organul judiciar care a dispus măsura, conform programului de supraveghere întocmit de organul de poliție sau ori de câte ori este chemat. La acestea, potrivit alin. (2) al aceluiași articol, pot fi adăugate, de către organul judiciar care a dispus măsura controlului judiciar, una sau mai multe dintre următoarele obligații: a) să nu depășească o anumită limită teritorială, fixată de organul judiciar, decât cu încuviințarea prealabilă a acestuia; b) să nu se deplaseze în locuri anume stabilite de organul judiciar sau să se deplaseze doar în locurile stabilite de acesta; c) să poarte permanent un sistem electronic de supraveghere; d) să nu revină în locuința familiei, să nu se apropie de persoana vătămată sau de membrii familiei acesteia, de alți participanți la comiterea infracțiunii, de martori ori experți sau de alte persoane anume desemnate de organul judiciar și să nu comunice cu acestea direct sau indirect, pe nicio cale; e) să nu exercite profesia, meseria sau să nu desfășoare activitatea în exercitarea căreia a săvârșit fapta; f) să comunice periodic informații relevante despre mijloacele sale de existență; g) să se supună unor măsuri de control, îngrijire sau tratament medical, în special în scopul dezintoxicării; h) să nu participe la manifestări sportive sau culturale ori la alte adunări publice; i) să nu conducă

vehicule anume stabilite de organul judiciar; j) să nu dețină, să nu folosească și să nu poarte arme; și k) să nu emită cecuri.

21. Analizând, din punct de vedere constituțional, natura măsurilor preventive, Curtea a constatat că acestea constituie ingerințe în dreptul fundamental al libertății individuale, prevăzut de art. 23 din Constituție și că măsura controlului judiciar reprezintă, de asemenea, o măsură intruzivă ce poate afecta și alte drepturi și libertăți fundamentale, respectiv libera circulație [art. 215 alin. (2) lit. a), b) din Codul de procedură penală], viața intimă, familială și privată [art. 215 alin. (1) lit. b) și alin. (2) lit. c), d), f), g) din Codul de procedură penală], libertatea întrunirilor [art. 215 alin. (2) lit. h) din Codul de procedură penală], munca și protecția socială a muncii [art. 215 alin. (2) lit. e) din Codul de procedură penală] și libertatea economică [art. 215 alin. (2) lit. k) din Codul de procedură penală], reglementate la art. 25, art. 26, art. 39, art. 41, și, respectiv, art. 45 din Constituție.

22. În continuare, Curtea a reținut însă că drepturile fundamentale anterior enumerate nu sunt absolute prin natura lor, ele putând fi supuse unor limitări rezonabile printr-o reglementare etatică.

23. În acest sens, Curtea reține că limitarea dreptului la muncă operată prin dispozițiile art. 215 alin. (2) lit. e) din Codul de procedură penală, reprezintă o ingerință care vizează un drept fundamental, respectiv dreptul la muncă, este reglementată prin lege, are ca scop legitim desfășurarea instrucției penale, precum și împiedicarea săvârșirii de noi infracțiuni prin practicarea profesiei, a meseriei sau prin desfășurarea activității în exercitarea căreia a fost săvârșită fapta, fiind o măsură judiciară aplicabilă în cursul urmăririi penale și al judecării, se impune, fiind adecvată și necesară

îndeplinirii scopului urmărit. De asemenea, ingerința analizată este proporțională cu cauza care a determinat-o, asigurând un just echilibru între interesul public și cel individual. Pentru aceste motive, nu poate fi reținută încălcarea prin textul criticat a dispozițiilor art. 41 alin. (1) din Constituție.

24. Curtea constată că prevederile art. 215 alin. (2) lit. e) din Codul de procedură penală nu contravin dispozițiilor art. 21 alin. (3) teza întâi din Constituție și prevederilor art. 6 din Convenție referitoare la dreptul la un proces echitabil, întrucât, acestea au fost reglementate tocmai în scopul bunei desfășurări a procesului penal.

25. De asemenea, nu poate fi reținută încălcarea prin textul criticat a prevederilor art. 23 alin. (11) din Constituție cu privire la prezumția de nevinovăție, deoarece, pe tot parcursul procesului penal, inclusiv pe durata controlului judiciar, inculpatul beneficiază de această prezumție.

26. Totodată, prevederile art. 215 alin. (2) lit. e) din Codul de procedură penală se aplică în mod egal tuturor persoanelor aflate în situația juridică arătată prin ipoteza acestei norme, motiv pentru care nu poate fi reținută încălcarea prin textul criticat a dispozițiilor art. 16 alin. (1) din Legea fundamentală.

27. În ceea ce privește pretinsa încălcare prin textul criticat a dispozițiilor art. 23 alin. (12) din Constituție referitoare la legalitatea pedepsei, Curtea reține că acestea nu sunt incidente în cauză, întrucât textul criticat reglementează măsura controlului judiciar, iar interdicția reglementată la art. 215 alin. (2) lit. e) din Codul de procedură penală nu constituie o pedeapsă penală în sensul prevederilor art. 53 și următoarele din Codul penal.

28. Având în vedere argumentele reținute la paragraful 23, Curtea constată că dispozițiile art. 215 alin. (2) lit. e) din Codul de procedură penală nu încalcă prevederile art. 53 din Constituție.

29. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate ridicată de Nelu Iordache în Dosarul nr. 16.876/3/2013 al Tribunalului București — Secția I penală și constată că dispozițiile art. 215 alin. (2) lit. e) din Codul de procedură penală sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Decizia se comunică Tribunalului București — Secția I penală și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința din data de 16 iunie 2015.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Cristina Teodora Pop

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL AFACERILOR INTERNE

ORDIN

pentru modificarea și completarea Ordinului ministrului internelor și reformei administrative nr. 490/2008 privind însemnele heraldice ale structurilor Ministerului Afacerilor Interne

În temeiul art. 7 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 30/2007 privind organizarea și funcționarea Ministerului Afacerilor Interne, aprobată cu modificări prin Legea nr. 15/2008, cu modificările și completările ulterioare,

viceprim-ministrul, ministrul afacerilor interne, emite următorul ordin:

Art. I. — Ordinul ministrului internelor și reformei administrative nr. 490/2008 privind însemnele heraldice ale structurilor Ministerului Afacerilor Interne, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 430 din 9 iunie 2008, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 1, după punctul 148 se introduc paisprezece noi puncte, punctele 149—162, cu următorul cuprins:

- „149. Inspectoratul de Jandarmi Județean Bihor
- 150. Centrul de Perfecționare a Pregătirii Cadrelor Jandarmi Montan Sinaia
- 151. Inspectoratul pentru Situații de Urgență «Căpitan Puică Nicolae» al județului Argeș
- 152. Inspectoratul pentru Situații de Urgență «Crișana» al județului Bihor
- 153. Inspectoratul pentru Situații de Urgență «Bistrița» al județului Bistrița-Năsăud
- 154. Inspectoratul pentru Situații de Urgență «Nicolae Iorga» al județului Botoșani
- 155. Inspectoratul pentru Situații de Urgență «Țara Bârsei» al județului Brașov
- 156. Inspectoratul pentru Situații de Urgență «Neron Lupașcu» al județului Buzău
- 157. Inspectoratul pentru Situații de Urgență «Barbu Știrbei» al județului Călărași

158. Inspectoratul pentru Situații de Urgență «Avram Iancu» al județului Cluj

159. Inspectoratul pentru Situații de Urgență «Dobrogea» al județului Constanța

160. Inspectoratul pentru Situații de Urgență «Mihai Viteazul» al județului Covasna

161. Inspectoratul pentru Situații de Urgență «Basarab I» al județului Dâmbovița

162. Inspectoratul pentru Situații de Urgență «Oltenia» al județului Dolj”

2. Articolul 2 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 2. — Elementele de compoziție descrise și forma grafică a scutului sau câmpului heraldic, a pieselor și figurilor heraldice, cromatica și, după caz, devizele care individualizează structurile menționate sunt prevăzute în planșele cuprinse în anexele nr. 1—162.”

3. Articolul 3 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 3. — Anexele nr. 1—162 fac parte integrantă din prezentul ordin.”

4. Anexele nr. 33 și 59 se modifică și se înlocuiesc cu anexele nr. 1 și 2*), care fac parte integrantă din prezentul ordin.

5. După anexa nr. 148 se introduc paisprezece noi anexe, anexele nr. 149—162, având cuprinsul prevăzut în anexele nr. 3—16*), care fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Viceprim-ministru, ministrul afacerilor interne,
Gabriel Oprea

București, 31 iulie 2015.
Nr. 86.

*) Însemnele heraldice din anexele nr. 1—16 sunt reproduse în facsimil.

ANEXA Nr. 1
(Anexa nr. 33 la Ordinul nr. 490/2008)

CENTRUL CULTURAL AL MINISTERULUI AFACERILOR INTERNE

Emblema Centrului Cultural al Ministerului Afacerilor Interne se prezintă după cum urmează: în centrul compoziției, între două ramuri de lauri verzi, o liră portocalie peste care broșează o carte deschisă, de argint, cu 8 file răsfirate, 4 spre dreapta, 4 spre stânga. În exergă, între două cercuri liniare aurii, pe fond

albastru, legenda scrisă cu litere de același metal:
* MINISTERUL AFACERILOR INTERNE * CENTRUL CULTURAL.

Semnificația elementelor însumate:

- a) cartea de argint — învățământ, cultură, știință;
- b) lira — inspirația poetică și muzicală;
- c) ramurile de lauri — simbol al gloriei și al minții.

ANEXA Nr. 2

(Anexa nr. 59 la Ordinul nr. 490/2008)

ȘCOALA DE AGENȚI DE POLIȚIE „SEPTIMIU MUREȘAN” CLUJ-NAPOCA

Însemnul heraldic al Școlii de Agenți de Poliție „Septimiu Mureșan” Cluj-Napoca din cadrul Inspectoratului General al Poliției Române se prezintă după cum urmează: scut triunghiular, cu marginile rotunjite, albastru, încărcat cu o cetate de argint, rostuită negru, deschisă și ajurată albastru, având deasupra două ramuri de lauri de aur, iar în șef o carte deschisă de argint.

Sub scut, deviza scrisă cu litere majuscule de culoare neagră pe o eșarfă albă: **PER ASPERA AD ASTRA** (PE CĂI GRELE PÂNĂ LA STELE).

În exergă, între două cercuri liniare argintii, legenda scrisă cu litere majuscule, de asemenea, de argint, pe fond roșu: *** ȘCOALA DE AGENȚI DE POLIȚIE * „SEPTIMIU MUREȘAN” CLUJ-NAPOCA.**

Drapelul distinctiv al Școlii de Agenți de Poliție „Septimiu Mureșan” Cluj-Napoca va avea flamura dreptunghiulară, de culoare albă, cu lungimea de 100 de centimetri și lățimea de 66 de centimetri și ornamentație identică pe ambele fețe. Compoziția heraldică de mai sus, cu diametrul de 36 de centimetri, se va aplica pe centru, pe avers și pe revers, simetric față de marginile superioară și inferioară, la o distanță de câte 15 centimetri, respectiv stânga și dreapta ale drapelului, la o distanță de câte 32 de centimetri.

Flamura are atașați, pe cele trei laturi libere, franjuri aurii cu lungimea de 5 cm, iar în colțurile libere are prinse, cu șnur din fir auriu, două canafuri, de asemenea, aurii, cu lungimea de 12 centimetri.

Hampa drapelului este confecționată din lemn tare, uscat, fără noduri, de culoare brună (maro închis), cu diametrul de 3,5 centimetri și cu lungimea de 240 de centimetri.

La partea superioară a hampei, în ultimii 70 de centimetri, se face o frezare interioară în care se va introduce vergeaua din metal inoxidabil, pe care se montează drapelul.

Vergeaua metalică este fixată în partea inferioară cu un inel de alamă, înalt de 3,2 centimetri, pe care este gravată, cu litere majuscule, denumirea unității **ȘCOALA DE AGENȚI DE POLIȚIE „SEPTIMIU MUREȘAN” CLUJ-NAPOCA**, iar la partea superioară, de un manșon metalic cilindric, cu diametrul exterior de 3,5 centimetri, dotat în partea de sus cu două inele cu lățimea de 4,5 centimetri, grosimea de 0,75 centimetri și distanța dintre ele de 0,75 cm.

Pe cilindru este montat vârful hampei, sub formă de vârf de lance, cu înălțimea de 12 cm, realizat din alamă aurită și plasat peste ultimul inel al cilindrului.

La partea inferioară, hampa este prevăzută, pentru protecție, cu un cilindru de alamă, obturat la capătul inferior, având diametrul interior de 3,4 centimetri, cel exterior de 4 centimetri și înălțimea, de asemenea, de 4 centimetri.

Semnificația elementelor însumate:

- a) cetate — protecție, apărare; noblețe veche;
- b) ramurile de lauri — victoria;
- c) cartea deschisă — învățământ, cultură, individualizând menirea unității.

ANEXA Nr. 3

(Anexa nr. 149 la Ordinul nr. 490/2008)

INSPECTORATUL DE JANDARMI JUDEȚEAN BIHOR

Însemnul heraldic al Inspectoratului de Jandarmi Județean Bihor din cadrul Jandarmeriei Române va păstra în compoziție elemente din stema Ministerului Afacerilor Interne, după cum urmează: pe fond albastru, o acvilă cruciată, de aur, cu capul spre dreapta, ciocul și ghearele roșii, aripile deschise, ținând în gheara dreaptă o spadă de argint, în stânga o ramură de măslin verde.

Pe pieptul acvilei, un scut despicat: 1) pe albastru, un romb de argint, ieșind dintr-o cunună compusă din trei frunze de stejar de aur, purtând în centru litera **J** stilizată, scrisă cu negru; 2) pe

roșu, un turn de argint, rostuit negru, cu o fereastră ajurată negru și cu poarta închisă.

În partea inferioară, sub acvilă, deviza scrisă cu litere negre pe o eșarfă albă: **LEX ET ORDO** (LEGE ȘI ORDINE).

În exergă, între două cercuri liniare aurii, pe fond albastru, legenda scrisă cu litere majuscule, de asemenea, aurii: *** INSPECTORATUL DE JANDARMI JUDEȚEAN * BIHOR**.

Semnificația elementelor însumate:

- a) romb — viață, prosperitate, recompensă, cântece de laudă;
 b) litera **J** — sigla care desemnează încă din secolul al XIX-lea Jandarmeria Română;

c) cununa din frunze de stejar — forța, puterea, autoritate veche;

d) turnul — element preluat de la stema județului Bihor pe teritoriul căruia unitatea își desfășoară activitatea.

ANEXA Nr. 4

(Anexa nr. 150 la Ordinul nr. 490/2008)

CENTRUL DE PERFEȚIONARE A PREGĂTIRII CADRELOR JANDARMI MONTAN SINAIA

Însemnul heraldic al Centrului de Perfecționare a Pregătirii Cadrelor Jandarmi Montan Sinaia din cadrul Jandarmeriei Române se prezintă după cum urmează: scut încărcat cu o săritoare de aur, având în cartierul 1, pe albastru, o stea de argint, în 2, pe roșu, un pumnal de argint, înzestrat de aur, poziționat în pal, cu vârful în jos, în 3, pe roșu, un piolet de aur, așezat în pal și în 4, pe albastru, o grenadă aprinsă de argint. În exergă, între două cercuri liniare aurii, pe fond albastru, legenda scrisă cu litere majuscule, de asemenea, aurii: * **CENTRUL DE PERFEȚIONARE A PREGĂTIRII CADRELOR JANDARMI MONTAN** * **SINAIA**.

Semnificația elementelor însumate:

a) săritoare — piesă onorabilă de prim ordin care, în cazul de față, face referire la schiuri, mijloacele cu care personalul din cadrul unității participă, în anotimpul rece, la acțiuni în mediul alpin;

b) steaua de argint — unitate de învățământ;

c) pumnalul — justiție și onoare militară;

d) piolet — instrument folosit și de alpinștii din unitate la escaladări;

e) grenada aprinsă — jandarmeria; curaj, valoare, dorința de a lupta pentru țară.

**INSPECTORATUL PENTRU SITUAȚII DE URGENȚĂ „CĂPITAN PUICĂ NICOLAE”
AL JUDEȚULUI ARGEȘ**

Însemnul heraldic al Inspectoratului pentru Situații de Urgență „Căpitan Puică Nicolae” al Județului Argeș din cadrul Inspectoratului General pentru Situații de Urgență va păstra în compoziție elemente din stema Ministerului Afacerilor Interne, după cum urmează: pe fond purpuriu, o acvilă cruciată, de aur, cu capul spre dreapta, ciocul și ghearele roșii, aripile deschise, ținând în gheara dreaptă o spadă de argint, în stânga o ramură de măslin verde.

Pe pieptul acvilei, un scut tăiat în furcă răsturnată: 1) pe purpuriu, două topoare încrucișate în săritoare, suprapuse de o cască de pompier așezată din profil, dedesubt o grenadă explodând, de la care pornesc în dreapta și stânga ramuri de stejar, totul de argint; 2) pe argint, o turtă portocalie, încărcată cu un triunghi albastru, alezat; 3) pe albastru, o acvilă de aur, cu ciocul și ghearele roșii, care își ia zborul de pe un munte verde cu trei piscuri.

În partea inferioară, sub acvilă, deviza scrisă cu litere negre pe o eșarfă albă: **AUDACIA ET DEVOTIO** (CURAJ ȘI DEVOTAMENT).

În exergă, între două cercuri liniare aurii, legenda scrisă cu litere majuscule, de asemenea, de aur, pe fond purpuriu: *** INSPECTORATUL PENTRU SITUAȚII DE URGENȚĂ * „CĂPITAN PUICĂ NICOLAE” AL JUDEȚULUI ARGEȘ.**

Semnificația elementelor însumate:

a) casca și topoarele — sunt preluate din însemnele pompierilor militari folosite din a doua jumătate a secolului al XIX-lea;

b) grenada explodând — amintește de participarea pompierilor militari la Războiul pentru cucerirea Independenței de Stat a României;

c) ramurile de stejar — forța, puterea; autoritate veche;

d) turta portocalie cu triunghiul albastru, alezat — protecția civilă;

e) acvila care stă pe muntele verde — element preluat de la stema județului Argeș pe teritoriul căruia unitatea își desfășoară activitatea.

INSPECTORATUL PENTRU SITUAȚII DE URGENȚĂ „CRIȘANA” AL JUDEȚULUI BIHOR

Însemnul heraldic al Inspectoratului pentru Situații de Urgență „Crișana” al Județului Bihor din cadrul Inspectoratului General pentru Situații de Urgență va păstra în compoziție elemente din stema Ministerului Afacerilor Interne, după cum urmează: pe fond purpuriu, o acvilă cruciată, de aur, cu capul spre dreapta, ciocul și ghearele roșii, aripile deschise, ținând în gheara dreaptă o spadă de argint, în stânga o ramură de măslin verde.

Pe pieptul acvilei, un scut despicaț și semităiat la dextra: 1) pe purpuriu, două topoare încrucișate în săritoare, suprapuse de o cască de pompier așezată din profil, dedesubt o grenadă explodând, de la care pornesc în dreapta și stânga ramuri de stejar, totul de argint; 2) pe portocaliu, un turn crenelat de argint, rostuit negru, dotat cu o fereastră și o poartă închisă; 3) pe albastru, în partea de jos, trei brâuri undate, cel din mijloc mai gros, peste care plutește o floare de nufăr, totul de argint.

În partea inferioară, sub acvilă, deviza scrisă cu litere negre pe o eșarfă albă: **AUDACIA ET DEVOTIO** (CURAJ ȘI DEVOTAMENT).

În exergă, între două cercuri liniare aurii, legenda scrisă cu litere majuscule, de asemenea, de aur, pe fond purpuriu: *** INSPECTORATUL PENTRU SITUAȚII DE URGENȚĂ * „CRIȘANA” AL JUDEȚULUI BIHOR.**

Semnificația elementelor însumate:

a) casca și topoarele — sunt preluate din însemnele pompierilor militari folosite din a doua jumătate a secolului al XIX-lea;

b) grenada explodând — amintește de participarea pompierilor militari la Războiul pentru cucerirea Independenței de Stat a României;

c) ramurile de stejar — forța, puterea; autoritate veche;

d) turnul și brăurile undate — elemente preluate de la stema județului Bihor pe teritoriul căruia unitatea își desfășoară activitatea;

e) floarea de nufăr — face parte din flora județului Bihor.

ANEXA Nr. 7

(Anexa nr. 153 la Ordinul nr. 490/2008)

INSPECTORATUL PENTRU SITUAȚII DE URGENȚĂ „BISTRIȚA” AL JUDEȚULUI BISTRIȚA-NĂSĂUD

Însemnul heraldic al Inspectoratului pentru Situații de Urgență „Bistrița” al Județului Bistrița-Năsăud din cadrul Inspectoratului General pentru Situații de Urgență va păstra în compoziție elemente din stema Ministerului Afacerilor Interne, după cum urmează: pe fond purpuriu, o acvilă cruciată, de aur, cu capul spre dreapta, ciocul și ghearele roșii, aripile deschise, ținând în gheara dreaptă o spadă de argint, în stânga o ramură de măsline verde.

Pe pieptul acvilei, un scut despicat și semităiat la dextra:

1) pe purpuriu, două topoare încrucișate în săritoare, suprapuse de o cască de pompier așezată din profil, dedesubt o grenadă explodând, de la care pornesc în dreapta și stânga ramuri de stejar, totul de argint; 2) pe argint, o turtă portocalie, încărcată cu un triunghi albastru, alezat; 3) pe albastru, un bărbat, purtând costum popular, ținând în mâna dreaptă o sulită, iar în stânga un scut rotund.

În partea inferioară, sub acvilă, deviza scrisă cu litere negre pe o eșarfă albă: **AUDACIA ET DEVOTIO** (CURAJ ȘI DEVOTAMENT).

În exergă, între două cercuri liniare aurii, legenda scrisă cu litere majuscule, de asemenea, de aur, pe fond purpuriu: *** INSPECTORATUL PENTRU SITUAȚII DE URGENȚĂ * „BISTRIȚA” AL JUDEȚULUI BISTRIȚA-NĂSĂUD.**

Semnificația elementelor însumate:

a) casca și topoarele — sunt preluate din însemnele pompierilor militari folosite din a doua jumătate a secolului al XIX-lea;

b) grenada explodând — amintește de participarea pompierilor militari la Războiul pentru cucerirea Independenței de Stat a României;

c) ramurile de stejar — forța, puterea; autoritate veche;

d) turta portocalie cu triunghiul albastru, alezat — protecția civilă;

e) personajul în costum popular — element preluat de la stema județului Bistrița-Năsăud pe teritoriul căruia unitatea își desfășoară activitatea.

ANEXA Nr. 8

(Anexa nr. 154 la Ordinul nr. 490/2008)

INSPECTORATUL PENTRU SITUAȚII DE URGENȚĂ „NICOLAE IORGA” AL JUDEȚULUI BOTOȘANI

Însemnul heraldic al Inspectoratului pentru Situații de Urgență „Nicolae Iorga” al Județului Botoșani din cadrul Inspectoratului General pentru Situații de Urgență va păstra în compoziție elemente din stema Ministerului Afacerilor Interne, după cum urmează: pe fond purpuriu, o acvilă cruciată, de aur, cu capul spre dreapta, ciocul și ghearele roșii, aripile deschise, ținând în gheara dreaptă o spadă de argint, în stânga o ramură de măslin verde.

Pe pieptul acvilei, un scut tăiat în furcă răsturnată: 1) pe purpuriu, două topoare încrucișate în săritoare, suprapuse de o cască de pompier așezată din profil, dedesubt o grenadă explodând, de la care pornesc în dreapta și stânga ramuri de stejar, totul de argint; 2) pe albastru, trei luceferi de argint, cu câte 6 raze, poziționați în pal; 3) pe argint, o turtă portocalie, încărcată cu un triunghi albastru, alezat.

În partea inferioară, sub acvilă, deviza scrisă cu litere negre pe o eșarfă albă: **AUDACIA ET DEVOTIO** (CURAJ ȘI DEVOTAMENT).

În exergă, între două cercuri liniare auri, legenda scrisă cu litere majuscule, de asemenea, de aur, pe fond purpuriu: *** INSPECTORATUL PENTRU SITUAȚII DE URGENȚĂ * „NICOLAE IORGA” AL JUDEȚULUI BOTOȘANI.**

Semnificația elementelor însumate:

- casca și topoarele — sunt preluate din însemnele pompierilor militari folosite din a doua jumătate a secolului al XIX-lea;
- grenada explodând — amintește de participarea pompierilor militari la Războiul pentru cucerirea Independenței de Stat a României;
- ramurile de stejar — forța, puterea; autoritate veche;
- turta portocalie cu triunghiul albastru, alezat — protecția civilă;
- luceferii — elemente preluate de la stema județului Botoșani pe teritoriul căruia unitatea își desfășoară activitatea.

INSPECTORATUL PENTRU SITUAȚII DE URGENȚĂ „ȚARA BÂRSEI” AL JUDEȚULUI BRAȘOV

Însemnul heraldic al Inspectoratului pentru Situații de Urgență „Țara Bârsei” al Județului Brașov din cadrul Inspectoratului General pentru Situații de Urgență va păstra în compoziție elemente din stema Ministerului Afacerilor Interne, după cum urmează: pe fond purpuriu, o acvilă cruciată, de aur, cu capul spre dreapta, ciocul și ghearele roșii, aripile deschise, ținând în gheara dreaptă o spadă de argint, în stânga o ramură de măslin verde.

Pe pieptul acvilei, un scut tăiat în furcă răsturnată: 1) pe purpuriu, două topoare încrucișate în săritoare, suprapuse de o cască de pompier așezată din profil, dedesubt o grenadă explodând, de la care pornesc în dreapta și stânga ramuri de stejar, totul de argint; 2) pe argint, o turtă portocalie, încărcată cu un triunghi albastru, alezat; 3) pe albastru, un trunchi de copac, de argint, smuls, ieșind din partea de jos a unei coroane deschise, cu cinci fleuroane, de aur, împodobită cu pietre prețioase.

În partea inferioară, sub acvilă, deviza scrisă cu litere negre pe o eșarfă albă: **AUDACIA ET DEVOTIO** (CURAJ ȘI DEVOTAMENT).

În exergă, între două cercuri liniare auriu, legenda scrisă cu litere majuscule, de asemenea, de aur, pe fond purpuriu:

*** INSPECTORATUL PENTRU SITUAȚII DE URGENȚĂ *
„ȚARA BÂRSEI” AL JUDEȚULUI BRAȘOV**

Semnificația elementelor însumate:

a) cască și topoarele — sunt preluate din însemnele pompierilor militari folosite din a doua jumătate a secolului al XIX-lea;

b) grenada explodând — amintește de participarea pompierilor militari la Războiul pentru cucerirea Independenței de Stat a României;

c) ramurile de stejar — forța, puterea; autoritate veche;

d) turta portocalie cu triunghiul albastru, alezat — protecția civilă;

e) coroana și trunchiul de copac smuls — elemente preluate de la vechea stemă a orașului Brașov pe teritoriul căruia unitatea își desfășoară activitatea.

INSPECTORATUL PENTRU SITUAȚII DE URGENȚĂ „NERON LUPAȘCU” AL JUDEȚULUI BUZĂU

Însemnul heraldic al Inspectoratului pentru Situații de Urgență „Neron Lupașcu” al Județului Buzău din cadrul Inspectoratului General pentru Situații de Urgență va păstra în compoziție elemente din stema Ministerului Afacerilor Interne, după cum urmează: pe fond purpuriu, o acvilă cruciată, de aur, cu capul spre dreapta, ciocul și ghearele roșii, aripile deschise,

ținând în gheara dreaptă o spadă de argint, în stânga o ramură de măslin verde.

Pe pieptul acvilei, un scut tăiat și despăcat în șef: 1) pe purpuriu, două topoare încrucișate în săritoare, suprapuse de o cască de pompier așezată din profil, dedesubt o grenadă explodând, de la care pornesc în dreapta și stânga ramuri de

stejar, totul de argint; 2) pe argint, o turtă portocalie, încărcată cu un triunghi albastru, alezat; 3) pe albastru, o biserică de argint, rostuită negru, redată din profil, având la dextra un turn acoperit străpuns de o fereastră circulară și de o alta arcuită deasupra ei, precum și alte trei ferestre arcuite pe fațada laterală, două în dreptul navei și una în dreptul absidei, iar acoperișul având pe flancuri, în partea de sus, două globuri crucifere, terminate cu câte o cruce latină, edificiu pe care stă o acvilă de aur, cu capul conturnat, cu aripile deschise și zborul coborât.

În partea inferioară, sub acvilă, deviza scrisă cu litere negre pe o eșarfă albă: **AUDACIA ET DEVOTIO** (CURAJ ȘI DEVOTAMENT).

În exergă, între două cercuri liniare aurii, legenda scrisă cu litere majuscule, de asemenea, de aur, pe fond purpuriu:

*** INSPECTORATUL PENTRU SITUAȚII DE URGENȚĂ *
„NERON LUPAȘCU” AL JUDEȚULUI BUZĂU.**

Semnificația elementelor însumate:

a) cască și topoarele — sunt preluate din însemnele pompierilor militari folosite din a doua jumătate a secolului al XIX-lea;

b) grenada explodând — amintește de participarea pompierilor militari la Războiul pentru cucerirea Independenței de Stat a României;

c) ramurile de stejar — forța, puterea; autoritate veche;

d) turta portocalie cu triunghiul albastru, alezat — protecția civilă;

e) biserica cu acvila — elemente preluate de la stema județului Buzău pe teritoriul căruia unitatea își desfășoară activitatea.

ANEXA Nr. 11

(Anexa nr. 157 la Ordinul nr. 490/2008)

**INSPECTORATUL PENTRU SITUAȚII DE URGENȚĂ „BARBU ȘTIRBEI”
AL JUDEȚULUI CĂLĂRAȘI**

Însemnul heraldic al Inspectoratului pentru Situații de Urgență „Barbu Știrbei” al Județului Călărași din cadrul Inspectoratului General pentru Situații de Urgență va păstra în compoziție elemente din stema Ministerului Afacerilor Interne, după cum urmează: pe fond purpuriu, o acvilă cruciată, de aur, cu capul spre dreapta, ciocul și ghearele roșii, aripile deschise, ținând în gheara dreaptă o spadă de argint, în stânga o ramură de măslin verde.

Pe pieptul acvilei, un scut scartelat: 1) pe purpuriu, două topoare încrucișate în săritoare, suprapuse de o cască de pompier așezată din profil, dedesubt o grenadă explodând, de la care pornesc în dreapta și stânga ramuri de stejar, totul de argint; 2) pe argint, o turtă portocalie, încărcată cu un triunghi albastru, alezat; 3) pe albastru, un caduceu de argint; 4) pe

purpuriu, un călăraș cu barbă, purtând haine, pelerină, cizme, căciulă, pușca la spate, ranița și sabia la șoldul drept, ținând cu mâinile frâul și stând călare pe un cal aflat în salt, totul de argint.

În partea inferioară, sub acvilă, deviza scrisă cu litere negre pe o eșarfă albă: **AUDACIA ET DEVOTIO** (CURAJ ȘI DEVOTAMENT).

În exergă, între două cercuri liniare aurii, legenda scrisă cu litere majuscule, de asemenea, de aur, pe fond purpuriu: *** INSPECTORATUL PENTRU SITUAȚII DE URGENȚĂ * „BARBU ȘTIRBEI” AL JUDEȚULUI CĂLĂRAȘI.**

Semnificația elementelor însumate:

a) cască și topoarele — sunt preluate din însemnele pompierilor militari folosite din a doua jumătate a secolului al XIX-lea;

- b) grenada explodând — amintește de participarea pompierilor militari la Războiul pentru cucerirea Independenței de Stat a României;
- c) ramurile de stejar — forța, puterea; autoritate veche;
- d) turta portocalie cu triunghiul albastru, alezat — protecția civilă;

- e) caduceul de argint: reputația de virtuți reale; bagheta — puterea; șerpilor — prudența; aripile — capacitatea unității de a da primul ajutor unui accidentat, unui bolnav;
- f) călărașul — armă vorbitoare, făcând referire la denumirea județului pe teritoriul căruia unitatea își desfășoară activitatea.

ANEXA Nr. 12

(Anexa nr. 158 la Ordinul nr. 490/2008)

INSPECTORATUL PENTRU SITUAȚII DE URGENȚĂ „AVRAM IANCU” AL JUDEȚULUI CLUJ

Însemnul heraldic al Inspectoratului pentru Situații de Urgență „Avram Iancu” al Județului Cluj din cadrul Inspectoratului General pentru Situații de Urgență va păstra în compoziție elemente din stema Ministerului Afacerilor Interne, după cum urmează: pe fond purpuriu, o acvilă cruciată, de aur, cu capul spre dreapta, ciocul și ghearele roșii, aripile deschise, ținând în gheara dreaptă o spadă de argint, în stânga o ramură de măsline verde.

Pe pieptul acvilei, un scut scartelat: 1) pe purpuriu, două topoare încrucișate în săritoare, suprapuse de o cască de pompier așezată din profil, dedesubt o grenadă explodând, de la care pornesc în dreapta și stânga ramuri de stejar, totul de argint; 2) pe argint, o turtă portocalie, încărcată cu un triunghi albastru, alezat; 3) pe albastru, Lupa Capitolină de argint, conturnată; 4) pe roșu, un caduceu de argint.

În partea inferioară, sub acvilă, deviza scrisă cu litere negre pe o eșarfă albă: **AUDACIA ET DEVOTIO** (CURAJ ȘI DEVOTAMENT).

În exergă, între două cercuri liniare auriu, legenda scrisă cu litere majuscule, de asemenea, de aur, pe fond purpuriu: *** INSPECTORATUL PENTRU SITUAȚII DE URGENȚĂ * „AVRAM IANCU” AL JUDEȚULUI CLUJ.**

Drapelul distinctiv al Inspectoratului pentru Situații de Urgență „Avram Iancu” al Județului Cluj va avea flamura dreptunghiulară, de culoarea albă, cu lungimea de 100 de centimetri și lățimea de 66 de centimetri și ornamentație identică pe ambele fețe. Compoziția heraldică de mai sus, cu diametrul

de 38 de centimetri, se va aplica pe centru, pe avers și pe revers, simetric față de marginile superioară și inferioară, la o distanță de câte 14 centimetri, respectiv stânga și dreapta ale drapelului, la o distanță de câte 31 de centimetri.

Flamura are atașată, pe cele trei laturi libere, franjuri auriu cu lungimea de 5 cm, iar în colțurile libere are prinse, cu șnur din fir auriu, două canafuri, de asemenea, auriu, cu lungimea de 12 centimetri.

Hampa drapelului este confecționată din lemn tare, uscat, fără noduri, de culoare brună (maro închis), cu diametrul de 3,5 centimetri și cu lungimea de 240 de centimetri.

La partea superioară a hampei, în ultimii 70 de centimetri, se face o frezare interioară în care se va introduce vergeaua din metal inoxidabil, pe care se montează drapelul.

Vergeaua metalică este fixată în partea inferioară cu un inel de alamă, înalt de 3,2 centimetri, pe care este gravată, cu litere majuscule, denumirea **INSPECTORATUL PENTRU SITUAȚII DE URGENȚĂ „AVRAM IANCU” AL JUDEȚULUI CLUJ**, iar la partea superioară, de un manșon metalic cilindric, cu diametrul exterior de 3,5 centimetri, dotat în partea de sus cu două inele cu lățimea de 4,5 centimetri, grosimea de 0,75 centimetri și distanța dintre ele de 0,75 cm.

Pe cilindru este montat vârful hampei, sub formă de vârf de lance, cu înălțimea de 12 cm, realizat din alamă aurită și plasat peste ultimul inel al cilindrului.

La partea inferioară, hampa este prevăzută, pentru protecție, cu un cilindru de alamă, obturat la capătul inferior, având

diametrul interior de 3,4 centimetri, cel exterior de 4 centimetri și înălțimea, de asemenea, de 4 centimetri.

Semnificația elementelor însumate:

a) casca și topoarele — sunt preluate din însemnele pompierilor militari folosite din a doua jumătate a secolului al XIX-lea;

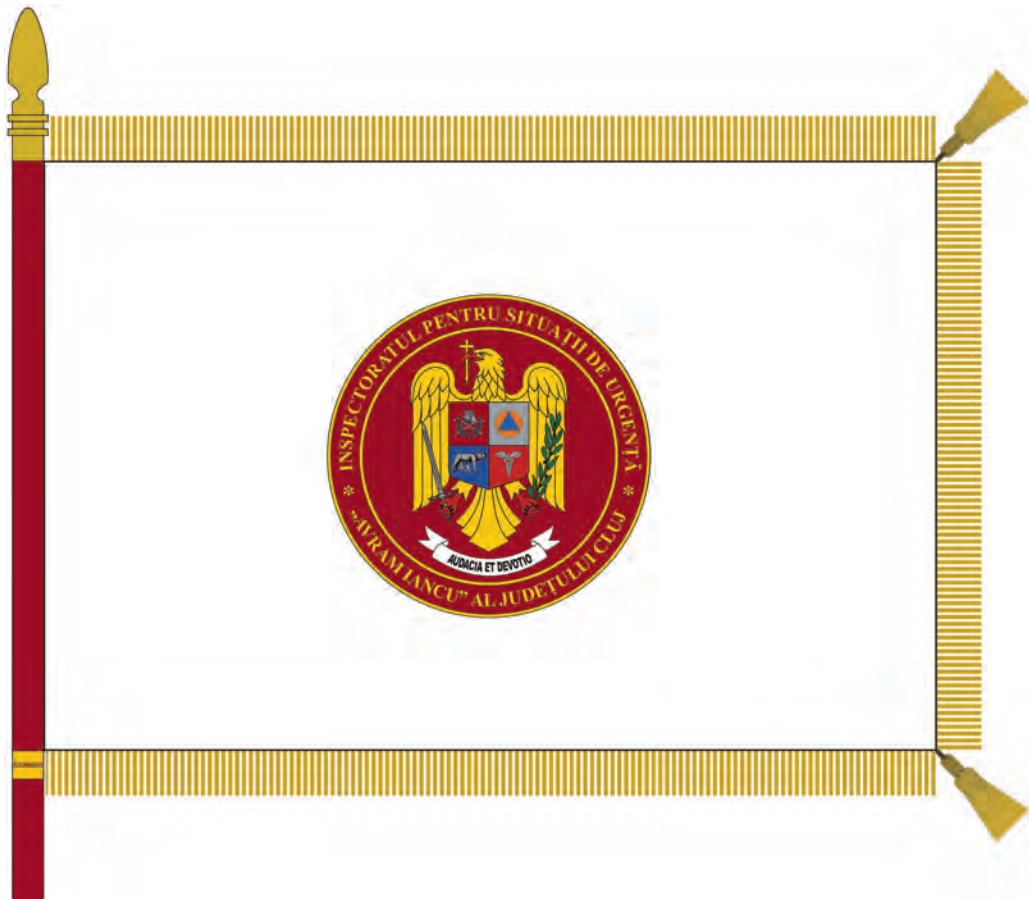
b) grenada explodând — amintește de participarea pompierilor militari la Războiul pentru cucerirea Independenței de Stat a României;

c) ramurile de stejar — forța, puterea; autoritate veche;

d) turta portocalie cu triunghiul albastru, alezat — protecția civilă;

e) Lupa Capitolină — element preluat de la stema județului Cluj pe teritoriul căruia unitatea își desfășoară activitatea;

f) caduceul de argint — reputația de virtuți reale; bagheta — puterea; șerpii — prudența; aripile — capacitatea unității de a da primul ajutor unui accidentat, unui bolnav.

**INSPECTORATUL PENTRU SITUAȚII DE URGENȚĂ „DOBROGEA”
AL JUDEȚULUI CONSTANȚA**

Însemnul heraldic al Inspectoratului pentru Situații de Urgență „Dobrogea” al Județului Constanța din cadrul Inspectoratului General pentru Situații de Urgență va păstra în compoziție elemente din stema Ministerului Afacerilor Interne, după cum urmează: pe fond purpuriu, o acvilă cruciată, de aur, cu capul spre dreapta, ciocul și ghearele roșii, aripile deschise, ținând în gheara dreaptă o spadă de argint, în stânga o ramură de măslin verde.

Pe pieptul acvilei, un scut tăiat și despicaț în șef: 1) pe purpuriu, două topoare încrucișate în săritoare, suprapuse de o cască de pompier așezată din profil, dedesubt o grenadă explodând, de la care pornesc în dreapta și stânga ramuri de stejar, totul de argint; 2) pe argint, o turtă portocalie, încărcată cu un triunghi albastru, alezat; 3) pe albastru, monumentul Tropaeum Traiani, de asemenea, de argint, redat din față.

În partea inferioară, sub acvilă, deviza scrisă cu litere negre pe o eșarfă albă: **AUDACIA ET DEVOTIO** (CURAJ ȘI DEVOTAMENT).

În exergă, între două cercuri liniare aurii, legenda scrisă cu litere majuscule, de asemenea, de aur, pe fond purpuriu: *** INSPECTORATUL PENTRU SITUAȚII DE URGENȚĂ * „DOBROGEA” AL JUDEȚULUI CONSTANȚA.**

Semnificația elementelor însumate:

a) casca și topoarele — sunt preluate din însemnele pompierilor militari folosite din a doua jumătate a secolului al XIX-lea;

b) grenada explodând — amintește de participarea pompierilor militari la Războiul pentru cucerirea Independenței de Stat a României;

c) ramurile de stejar — forța, puterea; autoritate veche;

d) turta portocalie cu triunghiul albastru, alezat — protecția civilă;

e) monumentul Tropaeum Traiani — element preluat de la stema județului Constanța pe teritoriul căruia unitatea își desfășoară activitatea.

**INSPECTORATUL PENTRU SITUAȚII DE URGENȚĂ „MIHAI VITEAZUL”
AL JUDEȚULUI COVASNA**

Însemnul heraldic al Inspectoratului pentru Situații de Urgență „Mihai Viteazul” al Județului Covasna din cadrul Inspectoratului General pentru Situații de Urgență va păstra în compoziție elemente din stema Ministerului Afacerilor Interne, după cum urmează: pe fond purpuriu, o acvilă cruciată, de aur, cu capul spre dreapta, ciocul și ghearele roșii, aripile deschise,

ținând în gheara dreaptă o spadă de argint, în stânga o ramură de măslin verde.

Pe pieptul acvilei, un scut tăiat și despicaț în șef: 1) pe purpuriu, două topoare încrucișate în săritoare, suprapuse de o cască de pompier așezată din profil, dedesubt o grenadă explodând, de la care pornesc în dreapta și stânga ramuri de

stejar, totul de argint; 2) pe argint, o turtă portocalie, încărcată cu un triunghi albastru, alezat; 3) pe albastru, Sfântul Gheorghe, îmbrăcat în armură, purtând pe cap un coif cu panaș, încins cu o sabie la șoldul stâng, cu o pelerină fluturând la spate, călare pe un cal cabrat, ținând, cu ambele mâini, o suliță, poziționată în bară și îndreptată spre gura unui balaur, aflat cu o parte a corpului sub cal, având capul conturnat și dispus, oblic, în bară și limba scoasă, totul de argint.

În partea inferioară, sub acvilă, deviza scrisă cu litere negre pe o eșarfă albă: **AUDACIA ET DEVOTIO** (CURAJ ȘI DEVOTAMENT).

În exergă, între două cercuri liniare aurii, legenda scrisă cu litere majuscule, de asemenea, de aur, pe fond purpuriu: *** INSPECTORATUL PENTRU SITUAȚII DE URGENȚĂ * „MIHAI VITEAZUL” AL JUDEȚULUI COVASNA.**

Drapelul distinctiv al Inspectoratului pentru Situații de Urgență „Mihai Viteazul” al județului Covasna va avea flamura dreptunghiulară, de culoarea albă, cu lungimea de 100 de centimetri și lățimea de 66 de centimetri și ornamentație identică pe ambele fețe. Compoziția heraldică de mai sus, cu diametrul de 38 de centimetri, se va aplica pe centru, pe avers și pe revers, simetric față de marginile superioară și inferioară, la o distanță de câte 14 centimetri, respectiv stânga și dreapta ale drapelului, la o distanță de câte 31 de centimetri.

Flamura are atașați, pe cele trei laturi libere, franjuri aurii cu lungimea de 5 cm, iar în colțurile libere are prinse, cu șnur din fir auriu, două canafuri, de asemenea, aurii, cu lungimea de 12 centimetri.

Hampa drapelului este confecționată din lemn tare, uscat, fără noduri, de culoare brună (maro închis), cu diametrul de 3,5 centimetri și cu lungimea de 240 de centimetri.

La partea superioară a hampei, în ultimii 70 de centimetri, se face o frezare interioară în care se va introduce vergeaua din metal inoxidabil, pe care se montează drapelul.

Vergeaua metalică este fixată în partea inferioară cu un inel de alamă, înalt de 3,2 centimetri, pe care este gravată, cu litere majuscule, denumirea **INSPECTORATUL PENTRU SITUAȚII DE URGENȚĂ „MIHAI VITEAZUL” AL JUDEȚULUI COVASNA**, iar la partea superioară de un manșon metalic cilindric, cu diametrul exterior de 3,5 centimetri, dotat în partea de sus cu două inele cu lățimea de 4,5 centimetri, grosimea de 0,75 centimetri și distanța dintre ele de 0,75 cm.

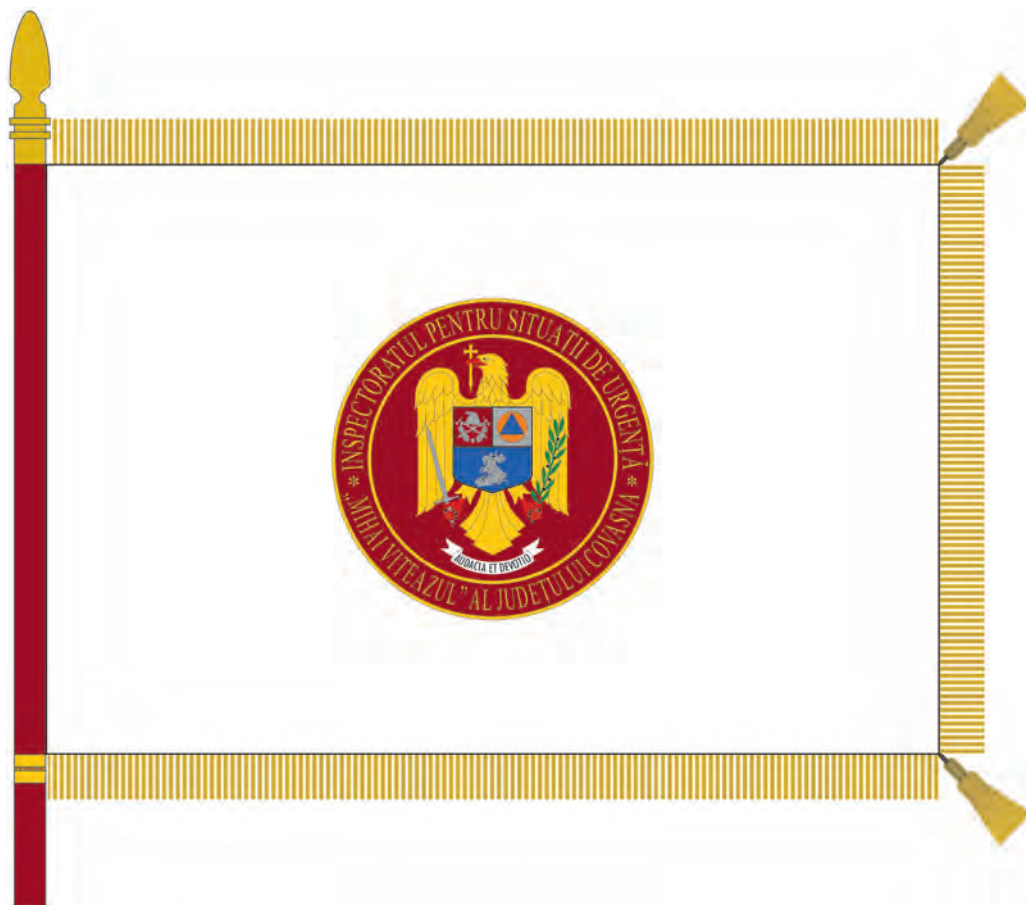
Pe cilindru este montat vârful hampei, sub formă de vârf de lance, cu înălțimea de 12 cm, realizat din alamă aurită și plasat peste ultimul inel al cilindrului.

La partea inferioară, hampa este prevăzută, pentru protecție, cu un cilindru de alamă, obturat la capătul inferior, având diametrul interior de 3,4 centimetri, cel exterior de 4 centimetri și înălțimea, de asemenea, de 4 centimetri.

Semnificația elementelor însumate:

- casca și topoarele — sunt preluate din însemnele pompierilor militari folosite din a doua jumătate a secolului al XIX-lea;
- grenada explodând — amintește de participarea pompierilor militari la Războiul pentru cucerirea Independenței de Stat a României;
- ramurile de stejar — forța, puterea; autoritate veche;
- turta portocalie cu triunghiul albastru, alezat — protecția civilă;
- Sfântul Gheorghe este, în cazul de față, armă vorbitoare, făcând referire la municipiul Sfântu Gheorghe, reședința județului Covasna pe teritoriul căruia unitatea își desfășoară activitatea.

ANEXA Nr. 15

(Anexa nr. 161 la Ordinul nr. 490/2008)

INSPECTORATUL PENTRU SITUAȚII DE URGENȚĂ „BASARAB I” AL JUDEȚULUI DÂMBOVIȚA

Însemnul heraldic al Inspectoratului pentru Situații de Urgență „Basarab I” al Județului Dâmbovița din cadrul Inspectoratului General pentru Situații de Urgență va păstra în compoziție elemente din stema Ministerului Afacerilor Interne, după cum urmează: pe fond purpuriu, o acvilă cruciată, de aur, cu capul spre dreapta, ciocul și ghearele roșii, aripile deschise, ținând în gheara dreaptă o spadă de argint, în stânga o ramură de măslin verde.

Pe pieptul acvilei, un scut tăiat și despăcat în șef: 1) pe purpuriu, două topoare încrucișate în săritoare, suprapuse de o cască de pompier așezată din profil, dedesubt o grenadă explodând, de la care pornesc în dreapta și stânga ramuri de stejar, totul de argint; 2) pe argint, o turtă portocalie, încărcată cu un triunghi albastru, alezat; 3) pe albastru, o căprioară de argint, redată din profil, spre dextra.

În partea inferioară, sub acvilă, deviza scrisă cu litere negre pe o eșarfă albă: **AUDACIA ET DEVOTIO** (CURAJ ȘI DEVOTAMENT).

În exergă, între două cercuri liniare aurii, legenda scrisă cu litere majuscule, de asemenea, de aur, pe fond purpuriu: *** INSPECTORATUL PENTRU SITUAȚII DE URGENȚĂ * „BASARAB I” AL JUDEȚULUI DÂMBOVIȚA.**

Semnificația elementelor însumate:

- casca și topoarele — sunt preluate din însemnele pompierilor militari folosite din a doua jumătate a secolului al XIX-lea;
- grenada explodând — amintește de participarea pompierilor militari la Războiul pentru cucerirea Independenței de Stat a României;
- ramurile de stejar — forța, puterea; autoritate veche;
- turta portocalie cu triunghiul albastru, alezat — protecția civilă;
- căprioara — element preluat de la stema județului Dâmbovița pe teritoriul căruia unitatea își desfășoară activitatea.

ANEXA Nr. 16

(Anexa nr. 162 la Ordinul nr. 490/2008)

INSPECTORATUL PENTRU SITUAȚII DE URGENȚĂ „OLTENIA” AL JUDEȚULUI DOLJ

Însemnul heraldic al Inspectoratului pentru Situații de Urgență „Oltenia” al Județului Dolj din cadrul Inspectoratului General pentru Situații de Urgență va păstra în compoziție elemente din stema Ministerului Afacerilor Interne, după cum urmează: pe fond purpuriu, o acvilă cruciată, de aur, cu capul spre dreapta, ciocul și ghearele roșii, aripile deschise, ținând în gheara dreaptă o spadă de argint, în stânga o ramură de măslin verde.

Pe pieptul acvilei, un scut despicat și semităiat la dextra: 1) pe purpuriu, două topoare încrucișate în săritoare, suprapuse de o cască de pompier așezată din profil, dedesubt o grenadă explodând, de la care pornesc în dreapta și stânga ramuri de stejar, totul de argint; 2) pe argint, o turtă portocalie, încărcată cu un triunghi albastru, alezat; 3) pe albastru, un leu, încoronat de aur, armat, aprins și limbat roșu, ținând cu labele anterioare, de mâner și de lamă, o spadă, de același metal, așezată în pal.

În partea inferioară, sub acvilă, deviza scrisă cu litere negre pe o eșarfă albă: **AUDACIA ET DEVOTIO** (CURAJ ȘI DEVOTAMENT).

În exergă, între două cercuri liniare aurii, legenda scrisă cu litere majuscule, de asemenea, de aur, pe fond purpuriu: *** INSPECTORATUL PENTRU SITUAȚII DE URGENȚĂ * „OLTENIA” AL JUDEȚULUI DOLJ.**

Semnificația elementelor însumate:

- casca și topoarele — sunt preluate din însemnele pompierilor militari folosite din a doua jumătate a secolului al XIX-lea;
- grenada explodând — amintește de participarea pompierilor militari la Războiul pentru cucerirea Independenței de Stat a României;
- ramurile de stejar — forța, puterea; autoritate veche;
- turta portocalie cu triunghiul albastru, alezat — protecția civilă;
- leul cu spada — elemente preluate de la stema județului Dolj pe teritoriul căruia unitatea își desfășoară activitatea; limba și ghearele roșii — forța unității.

MINISTERUL EDUCAȚIEI ȘI CERCETĂRII ȘTIINȚIFICE

ORDIN**pentru modificarea și completarea Metodologiei-cadru
de organizare și funcționare a consiliului de administrație
din unitățile de învățământ preuniversitar, aprobată
prin Ordinul ministrului educației naționale nr. 4.619/2014**

În conformitate cu prevederile art. 94 alin. (2) și ale art. 96 din Legea educației naționale nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare,
în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 26/2015 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației și Cercetării Științifice,

ministrul educației și cercetării științifice emite prezentul ordin.

Art. I. — Metodologia-cadru de organizare și funcționare a consiliului de administrație din unitățile de învățământ preuniversitar, aprobată prin Ordinul ministrului educației naționale nr. 4.619/2014, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 696 din 23 septembrie 2014, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 4, după alineatul (3) se introduce un nou alineat, alineatul (4), cu următorul cuprins:

„(4) În consiliile de administrație ale unităților de învățământ preuniversitar, din cota rezervată părinților un loc este repartizat, cu drept de vot, unui reprezentant al elevilor, care a împlinit vârsta de 18 ani.”

2. La articolul 5 alineatul (2), litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„a) solicită, în scris, consiliului local, primarului, respectiv consiliului județean/Consiliului General al Municipiului București, președintelui consiliului județean/Consiliului General al Municipiului București, în cazul învățământului special, consiliului reprezentativ al părinților, precum și consiliului elevilor desemnarea reprezentanților, în termen de 10 zile lucrătoare de la data solicitării. În cazul unităților de învățământ în care există clase cu învățământ în limba maternă, directorul va solicita consiliului reprezentativ al părinților să desemneze și un reprezentant al părinților elevilor care învață la clasele cu învățământ în limba maternă. În mod similar se procedează și în unitățile de învățământ cu predare în limbile minorităților naționale în cadrul cărora funcționează și clase cu predare în limba română.”

3. La articolul 7 alineatul (1), după litera d) se introduce o nouă literă, litera e), cu următorul cuprins:

„e) reprezentantul elevilor, care a împlinit vârsta de 18 ani, este ales prin vot secret de către toți elevii unității de învățământ, alegerile fiind organizate de către consiliul elevilor. Consiliul Național al Elevilor alături de asociațiile reprezentative ale elevilor elaborează procedura privind alegerea reprezentantului elevilor în consiliul de administrație al unității de învățământ preuniversitar, care va fi ulterior aprobată de către Ministerul Educației și Cercetării Științifice.”

4. La articolul 10, alineatul (12) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(12) Reprezentantul elevilor, care a împlinit vârsta de 18 ani, participă cu drept de vot la toate ședințele consiliului de administrație. În situațiile în care la nivelul unității de învățământ nu există elevi care au împlinit vârsta de 18 ani, reprezentantul elevilor este desemnat de consiliul elevilor și participă cu statut de observator la ședințele consiliului de administrație, fiind convocat obligatoriu de președintele consiliului de administrație la ședințele în care se dezbate problematici privind elevii.”

Art. II. — Direcția generală management și rețea școlară din cadrul Ministerului Educației și Cercetării Științifice, inspectoratele școlare și unitățile de învățământ preuniversitar duc la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. III. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul educației și cercetării științifice,
Sorin Mihai Cîmpeanu

București, 23 iulie 2015.
Nr. 4.621.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2015 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Număr de apariții anuale	Valoare (TVA 9% inclus) — lei		
			12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	920	1.310	360	131
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	60	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	200	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	550	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	6.600	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	252	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	48	600		55
8.	Colecția Legislația României	4	500	130	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	12	800		75

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2015 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	70 lei/an
--	-----------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
 Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
 Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

